

A Magyar Művészeti Akadémia

A Magyar Művészeti Akadémia a művészettel – különösen az irodalommal, a zenével, az építészettel, a képző-, az ipar-, a tervező-, valamint a fotó-, a film-, az előadó-, a népművészettel – továbbá a művészet elemzésével, támogatásával, oktatásával, hazai és nemzetközi bemutatásával, közkinccsé tételével és a magyar művészek képviselétével összefüggő országos közfeladatokat ellátó köztestület.

1992-ben 22 jeles magyar művész társadalmi szervezetként alakította meg a Magyar Művészeti Akadémiát, melynek első választott elnöke Makovecz Imre építész volt. Közel két évtized múlva, az Országgyűlés 2011-ben törvényt fogadott el a köztestületként működő Magyar Művészeti Akadémia (MMA) létrehozásáról, melynek tagjai a magyar művészeti életben kimagasló szellemi vagy alkotói teljesítményt felmutató művészek lettek. A Magyar Művészeti Akadémia azóta a jogszabályok értelmében a kulturális értékek védelme, a nemzet művészeti hagyományainak megőrzése, átörökítése és bemutatása, az új alkotások létrehozásának ösztönzése, a magas színvonalú művészi alkotómunka közösségi feltételeinek megerősítése, a művészeti élet kimagasló képviselőinek megbecsülése és a nemzetek közötti művészeti együttműködés fokozott igénye alapján végzi munkáját. Az Akadémiának jelenleg 250 rendes és 50 levelező akadémikus tagja van.

Az MMA nemzetközi kulturális missziójának keretében együttműködési megállapodást kötött több művészeti akadémiával. A Külgazdasági és Külügyminisztérium közvetítésével a magyar kulturális évadok programjaiban aktív közreműködőként vesz részt, emellett neves külföldi művészek számára nyújt bemutatkozási lehetőséget impozáns kiállítási helyszínein, a Pesti Vigadóban és a Műcsarnokban.

The Hungarian Academy of Arts

The Hungarian Academy of Arts engages in a nationwide public mission in aid of numerous art forms – especially literature, music, fine arts and applied arts, architecture, photography, film and performing arts, as well as folk art – furthermore with analysing, supporting, teaching and presenting art in Hungary and abroad, making art a shared property and representing Hungarian artists.

In 1992, 22 eminent Hungarian artists founded the Hungarian Academy of Arts, making it a social organization. Architect Imre Makovecz was its first president. In 2011 the Parliament approved the decision about the establishment of the Hungarian Academy of Arts as a public body whose members were artists with outstanding intellectual or creative achievements in Hungarian art life, eminent personalities of the cultural public life in Hungary. Since then, the protection of cultural values, the preservation, transmission and presentation of national artistic traditions, the encouragement of the creation of new works of art, the strengthening of the communal conditions of high standard creative artistic work, the recognition of outstanding artists and the increased need for international artistic cooperation have become objectives of the Hungarian Academy of Arts. The Academy has actually 250 regular and 50 corresponding academic members.

In the framework of its international cultural mission, the HAA has concluded cooperation agreements with several academies of arts. It is an active participant in the Hungarian cultural seasons it launched in partnership with the Ministry of Foreign Affairs and Trade, and also provides the opportunity to be present for prominent international artists in its imposing exhibition halls at the Pesti Vigadó and the Kunsthalle.

PoszTerra

V4 plakát vándorkiállítás

Putovní výstava plakátů V4

Wędrowna wystawa plakatu V4

Putovná výstava plagátov V4

V4 Poster Touring Exhibition

PoszTerra | V4 plakát vándorkiállítás

A Magyar Művészeti Akadémia a Visegrádi Együttműködés megalakulásának 30. évfordulója alkalmából hívta életre PoszTerra című nemzetközi plakátkiállítást. A tárlat három-három magyar, lengyel, cseh és szlovák neves plakátművész munkáin keresztül enged betekintést a nemzeti sajátosságokat felvonultató kulturális plakátok történetébe. A kiállításon a művészek diákjainak sorából kiválasztott ifjú plakáttervezők alkotásai is helyet kapnak, illetve a lengyel külügyminisztérium és a Lengyel Grafikusok Szövetsége által meghirdetett plakátpályázat három első díjasának műve is szerepel. Az MMA PoszTerra című kiállítása a Külgazdasági és Külügyminisztérium közvetítésével első állomása, a Pesti Vigadó után vándorútjára indul, és a tervek szerint a visegrádi országok fővárosaiban, illetve további V4-es helyszíneken is bemutatásra kerül az idei év folyamán.

2021. február 11. – április 18. | Pesti Vigadó, Budapest, Magyarország

PoszTerra | V4 poster touring exhibition

The Hungarian Academy of Arts (MMA) has created its international poster exhibition on the occasion of the 30th anniversary of the foundation of the Visegrad Group. The exhibition provides insight into the history of cultural posters with national characteristics through three-three works by prominent poster artists from Hungary, Poland, the Czech Republic, and Slovakia. There will be exhibited artworks of young poster artists, selected from the students of the main artists as well, and the first three prize-winners' posters made for the poster competition opened by the Polish Foreign Ministry and the Association of Polish Graphic Artists can be seen as well. The exhibition, called PoszTerra of the MMA in partnership with the Ministry of Foreign Affairs and Trade will start to travel after its first station at the Pesti Vigadó, and will be exhibited as planned, in the capitals of the Visegrad countries and further V4 places during this year.

11th February – 18th April 2021 | Pesti Vigadó, Budapest, Hungary

PoszTerra

V4 plakát vándorkiállítás

Putovní výstava plakátů V4

Wędrowną wystawą plakatów V4

Putovná výstava plagátov V4

V4 Poster Touring Exhibition

V4 plakátok

Négy bekezdés a plakátról,
avagy az ágyneműtartók titka

V4 Négy ország, négy nyelv, tizenkét grafikus. Volt, hogy egymás nyelvét szótáraszták, volt, hogy oroszul próbáltak szót érteni, volt, hogy angolul, de hamar rájöttek, közös nyelvük is van. A plakát. Amit csak ezer szóval lehet elmagyarázni, az egyetlen képpel elmondható. Egy letett pont, egy elindított vonal, egy elkezdett rajz egy szalvétán, egy szájmaszkon vagy egy söralátét hátán ... skiccek, vázlatok, „vizuális kommunikációk”. Félszavakból értettük egymást.

V4. Plakátnagyhatalmak. A brnói biennálé, a trnavai triennálé, a budapesti Posterfest, és persze a legpatinásabb, a varsói plakátbiennálé. Volt egy nagy plakáttárlat valahol az Óperencián túl, ahol a hivatalos nyelv a lengyel lett – az obligát angol mellett – mondván, az a plakát anyway. Történetesen a Magyar Plakáttársaság elnökének is egy lengyel férfit választottak – aki egy személyben magyar művész is (ő mondja így) –, Krzysztof Duckit. (Egyhangúbb szavazást az előző szerzője nem tud felidézni.)

V4. Világtrend: eltűnőben a plakát, legalábbis a köztereken. Behátrálnak a galériák a múzeumok falai közé. Csehországban, Szlovákiában, Lengyelországban és Magyarországon azonban még fel-felbukkannak a hirdetőoszlopokon is. Mondják ugyan, hogy ma már léteznek frissebb és sokkal olcsóbb válfajai a kommunikációnak, de a városi utcaképhez valahogy hozzánőttek. Talán a járókelők szívéhez is?

V4. Ha száz plakáttervezőt lehetne választani, száz akkor is kimaradna. A mai döntnök – a kurátor – Krzysztof Ducki volt. Azért írok mait, mert ha tegnap vagy holnap válogatna, bizonyára másokat hívott volna föl, vagy másokhoz kopogtatott volna be, hiszen bejáratos a V négyszög majd’ minden alkotójának műtermébe, sőt hálószerzőjébe. Ne ütközzenek meg, a plakátok tárolására nincs jobb hely az ágyneműtartóknál: A 70x100-as nyomatok szépen kifelé tethetők, könnyen átlapozhatók, hosszú ideig megóvhatók. És persze gyorsan meg lehet őket találni, ha szóba kerül egy új kiállítás. Például ez itt most, a budapesti Vigadóban.

V4 plakáty

Čtyři odstavce o plakátu aneb
tajemství skříněk na lůžkoviny

V4 Čtyři země, čtyři jazyky, dvanáct grafiků. Přihodilo se, že se snažili dorozumět pomocí slovníků, jindy v ruštině, pak v angličtině, ale brzy zjistili, že máme i společný jazyk. Plakát. To, co se dá vysvětlit jenom tisícem slov, dá se říct jedním obrazem. Jedna viditelná tečka, započatá čára, zárodek kresby na ubrousku, roušce nebo na pivním tácku ... skici, náčrty, „vizuální komunikace”. Rozuměli jsme si z napůl vyřčených slov.

V4. Velmoci plakátu. Brněnské bienále, trnavské trienále, Posterfest v Budapešti a samozřejmě to nejpatinovanější: varšavské Bienále plakátu. Kdesi za devíti horami a devíti řekami byla jednou velká výstava plakátů, kde se oficiálním jazykem stala – vedle obligátní angličtiny – polština: řeklo se, že je mateřským jazykem plakátu. I stalo se, že za předsedu Maďarské společnosti plakátu (Magyar Plakáttársaság) zvolili Poláka – který je současně i maďarským umělcem (tvrdí to on) a jmenuje se Krzysztof Ducki. (Autor úvodu si nemůže vzpomenout na volbu, která by byla tak jednohlasná.)

V4. Světový trend: plakáty pomalu mizí, aspoň tedy z veřejných prostorů. Ustupují mezi zdi galerií a muzeí. V Česku, na Slovensku, v Polsku a Maďarsku se však ještě objevují i na plakátovacích plochách. Říkáváme sice, že dnes už existují mnohem svěžeji a levnější druhy komunikace, ale plakáty jaksi přirostly k obrazu městských ulic. Možná i k srdci chodců?

V4. Kdyby bylo možné vybrat sto návrhů na plakát, sto by bylo stejně vynecháno. Dnes rozhodoval – v roli kurátora – Krzysztof Ducki. Pišu, že dnes, protože kdyby vybíral včera nebo zítra, zavolał by nebo by zaklepal jiným lidem, vždyť chodíval do téměř všech ateliérů čtyřúhelníka V4 – dokonce i do ložnic. Nemusí vás to zaskočit: na ukládání plakátů není lepšího místa než skříňka na lůžkoviny. Výtisky plakátů ve velikosti 70x100 je možné pěkně uložit, lehce prolistovat, dlouho je můžeme ochránit. A samozřejmě, můžeme je rychle najít, pokud padne zmínka o nové výstavě. Třeba o této, tady a teď ve Vigadó (Redutě) v Budapešti.

V4 plakaty

Cztery akapity o plakacie,
czyli tajemnice pojemników
na pościel

V4 Cztery kraje, cztery języki, dwunastu grafików. Zdarzało się, że rozmawiali ze sobą za pomocą słowników, próbowali się porozumieć to po rosyjsku, to po angielsku, ale prędko zrozumieli, że mają inny wspólny język. Jest nim plakat. Coś, co da się wyrazić jednym obrazem, choć do jego objaśnienia potrzeba tysiąca słów. Postawiony punkt, rozpoczęta linia, fragment rysunku na serwetce, maseczce czy na odwrocie podstawki pod kufel... szkice, koncepty, „komunikacja wizualna”. Rozumieliśmy się bez słów.

V4. Potęgi w sztuce plakatu. Biennale w Brnie, Triennale w Trnawie, budapeszteński Posterfest i oczywiście najstarsze warszawskie Biennale Plakatu. Kiedyś w pewnym zamorskim kraju odbywała się wielka wystawa plakatu, podczas której językiem urzędowym – obok obligatoryjnego angielskiego – był polski, ponieważ to jest język plakatu. I na przykład przewodniczącym Węgierskiego Towarzystwa Plakatu został wybrany Polak – który jest jednocześnie artystą węgierskim (jak sam o sobie mówi) – Krzysztof Ducki. (Autor tych słów nie przypomina sobie bardziej jednogłośniego wyboru.)

V4. Światowy trend: plakat coraz częściej znika z przestrzeni publicznej. Wycofuje się do galerii, do sal muzealnych. Ale w Czechach, na Słowacji, w Polsce i na Węgrzech plakaty pojawiają się jeszcze na słupach ogłoszeniowych. Mówi się wprawdzie, że dziś istnieją już prędsze i znacznie tańsze metody komunikacji społecznej, ale plakat jest zrośnięty z obrazem ulicy miejskiej. I pewnie też z sercami przechodniów.

V4. Gdyby można było wybrać nawet i stu twórców plakatu, i tak trzeba by pominąć dalszych stu. Tych tu obecnych wybrał dzisiejszy kurator, Krzysztof Ducki. Pišem „dzisiejszy”, bo gdyby miał podjąć decyzję wczoraj lub jutro, pewnie zaprosiłby innych artystów lub zapukał do ich drzwi, bo bywał w domach, a wręcz w sypialniach niemal wszystkich twórców czworokąta V4. Niech nikt się temu nie dziwi, do przechowywania plakatów nie ma bowiem lepszego miejsca od pojemnika na pościel. Druki o wymiarach 70x100 mogą w nim być całkowicie rozłożone, wygodnie kartkowane i przez długi czas zachowane w dobrym stanie. I oczywiście tam najłatwiej je znaleźć, gdy pojawia się możliwość nowej wystawy. Na przykład tej, tu, w Reducie Peszteńskiej.

V4 plagáty

Štyri odseky o plagáte alebo
tajomstvo periňákov

V4 Štyri krajiny, štyri jazyky, dvanásť grafikov. Stalo sa, že sa snažili dorozumieť pomocou slovníkov, inokedy v ruštině, potom v angličtine, ale skoro zistili, že majú aj spoločný jazyk. Plagát. To, čo sa dá vysvetliť len tisícikou slov, sa dá povedať jedným obrazom. Viditeľná bodka, započatá čiarka, zárodok kresby na setvitke či rúšku alebo podpivníku ... skice, náčrty, „vizuálne komunikácie”. Rozumeli sme si z napol vyslovených slov.

V4. Veľmoci plagátu. Brnenské bienále, trnavské trienále, budapeštiansky Posterfest a samozrejme to s najväčšou patinou – varšavské bienále plagátu. Za horami, za dolami bola raz jedna veľká výstava plagátov, kde sa oficiálnym jazykom stala popri obligátnej angličtine poľština – povedalo sa, že je materinským jazykom plagátu. Stalo sa tiež, že za predsedu Maďarskej spoločnosti plagátu (Magyar Plakáttársaság) zvolili Poliaka, ktorý je zároveň aj maďarským umelcom (tvrdí to on) a volá sa Krzysztof Ducki. (Autor predslavu sa nemôže rozpamätať na voľbu, ktorá by bola tak jednohlasná.)

V4. Svetový trend: plagáty pomaly miznú, aspoň teda z verejných priestorov. Ustupujú medzi steny galérií a múzeí. V Česku, na Slovensku, v Poľsku a Maďarsku sa však ešte objavia aj na stĺpoch pre oznamy. Hovorí sa síce, že dnes už existujú sviežejšie a omnoho lacnejšie druhy komunikácie, ale plagáty akosi prirástli k obrazu mestských ulíc. Možno, že aj k srdcu okoloidúcich?

V4. Ak by bolo možné vybrať sto autorov plagátov, sto by ich ostalo vynechaných. Dnes rozhodoval ako kurátor Krzysztof Ducki. Preto píšem dnes, lebo keby vyberal včera alebo zajtra, tak by určite zavolał iných alebo zaklopal k iným, veď chodieval do takmer všetkých ateliérov štvoruholníka V4, ba aj do ich spální. Nemusí vás to zaskočiť, lebo na uloženie plagátov niet lepšieho miesta ako sú periňáky. Výtlačky plagátov o rozmere 70 x 100 cm sa dajú pekne poukladať, ľahko prelistovať, možno ich dlho archivovať a samozrejme dajú sa rýchlo nájsť, ak padne zmienka o novej výstave. Trebárs o tejto tu a teraz v budapeštianskej redute (Budapesti Vigadó).

V4 posters

Four paragraphs about the poster, or the secret of the bedding holders

V4 Four countries, four languages, twelve graphic artists. There were times when they used dictionaries for each other’s languages, times when they tried to communicate in Russian, or English, but soon they have recognized, that they have a mutual language. The poster. What can only be explained by a thousand words, can be told by a single picture. A stated dot, a starting line, an incomplete drawing on a napkin, a mask or on the back of a beer mat ... sketches, drafts, “visual communications”. We understood each other out of half words.

V4. Great powers of poster. The Brno Biennale, the Trnava Triennale, the Budapest Posterfest, and of course the most patinated, the Warsaw Poster Biennale. There was a poster exhibition far far away, where Polish became the official language – besides the obligatory English – saying that is the mother tongue of poster. Coincidentally, a Polish man was also elected president of the Hungarian Poster Society - who is also a Hungarian artist (he says so), Krzysztof Ducki. (A more unanimous vote cannot be recalled by the author of the preface.)

V4. World trend: the poster is disappearing, at least at public places. They retreat into the walls of galleries, museums. However, in the Czech Republic, Slovakia, Poland, and Hungary, they still appear on advertising columns. Although it is said that there are now fresher and much cheaper varieties of communication, they have somehow attached to the urban street scene. Maybe to the hearts of people passing by, too?

V4. If a hundred poster designers could be chosen, a hundred would still be left out. Today’s decisor – the curator – was Krzysztof Ducki. I write today because if he had chosen yesterday or tomorrow, he would surely have called others or knocked on others, as he has an entrance into the studio and even the bedroom of almost every creator of the V rectangle. Do not collide, there is no better place to store posters than bedding holders. The 70x100 prints can be laid out nicely, can be easily flipped through and can be stored for a long time. And of course, you can find them quickly when it comes to a new exhibition. For example, this here now, at the Vigadó in Budapest.

ASP Krakow
Jan Matejko Academy of Fine Arts in Krakow
Faculty of Industrial Design

ASP Warsaw
Academy of Fine Arts in Warsaw
Faculty of Graphic Design

UJEP
Jan Evangelista Purkyně University in Ústí nad Labem
Faculty of Art and Design

METU
Budapest Metropolitan University
Faculty of Arts and Creative Industries

MKE
Hungarian University of Fine Arts
Graphics Department

MOME
Moholy-Nagy University of Art and Design
Graphic Design Department

PJAiT
Polish-Japanese Academy of Information Technology
Faculty of New Media Arts

PTE
University of Pécs
Faculty of Music and Visual Arts

SOE
University of Sopron
Simonyi Karoly Faculty of Engineering Wood Sciences and Applied Arts

TBU
Tomas Bata University in Zlín

TUKE
Technical University of Košice
Faculty of Arts

BUT
Brno University of Technology
Faculty of Mechanical Engineering
Department of Industrial Design

Hungary

HORKAY István
KERESZTES Dóra
OROSZ István

BARTUSZ Vivien | PTE
BOR Anna | PTE
E. ZSEMBERI-SZÍGYÁRTÓ Miklós | METU
ICSA Vivien | METU
KOVÁCS Veronika | METU
KÖVES Rebeka | PTE
LACZKÓ Réka | MKE
MÁRIÁN Gábor | METU
NÁDI Boglárka | SOE
NÉMEDI-VARGA Réka | METU
PAP Beatrix | METU
SZABÓ Kristóf | METU
SZLAMA Norbert | METU
SZ. TÓTH Bence | MKE
VAD Bence | METU
VÁCZY Zsófia | MOME
VÁNDOR Rita | MOME
ZALAI Dalma | PTE

SZATHMÁRY István | V4 poster competition, 3rd place

Czech Republic

MÍŠEK, Karel
NOGA, Pavel
RAJLICH Jr., Jan

ČÁP, Maxim | TBU
ČERMÁKOVÁ, Zuzana | UJEP
ČIŽMÁROVÁ, Marie | TBU
GROCHOWIECOVÁ, Sara Lena | UJEP
JAKUBKOVÁ, Silvie | TBU
KLAS, Juraj | BUT
KOLUCHOVÁ, Petra | BUT
KYSELICOVÁ, Katarína | TBU
LONDINOVÁ, Kristýna | TBU
MONSPORTOVÁ, Kateřina | BUT
NGUYEN, Quang Milan | TBU
PALAMARCHUK, Hanna | UJEP
PAŠ, Antonín | BUT
POSPÍŠILOVÁ, Eliška | UJEP
ŠTECOVÁ, Valerie | UJEP
TRUHLÁŘ, Jonáš | BUT
VÍTEK, Jan | BUT

Poland

MAJEWSKI, Lech
PLUTA, Władysław
ZIEMISZEWSKA, Agnieszka

CZERNIAKOWSKA, Justyna | ASP Warsaw
KULTYS, Alicja | ASP Warsaw
ŁABĘDŹ, Izabela | ASP Warsaw
OSTAPKOWICZ, Kinga | PJAiT
PODOGROCKA, Marta | ASP Warsaw
PRZYBYSZ, Natalia | PJAiT
RYBA, Bartłomiej | ASP Krakow
STANGRICKA, Aleksandra | ASP Warsaw
STELMASKI, Tomasz | ASP Warsaw
ŚWIERCZYŃSKA, Beata | ASP Warsaw
YAMAZAKI, Karol Tomoki | ASP Warsaw
ZAJDEL, Aleksandra | ASP Krakow
ŻELEK, Magdalena | ASP Warsaw
ŻURAWIECKA, Maja | ASP Warsaw

ZWOLAN, Łukasz | V4 poster competition, 1st place
SZENK, Bruno | V4 poster competition, 2nd place

Slovakia

HAŠČÁK, Andrej
JUNEK, Dušan
ROSTOKA, Vladislav

BABEJOVÁ, Ivana | TUKE
FEK, Martin | TUKE
FRNIAK, Róbert | TUKE
GLUVŇA, Martin | TUKE
HAJŠO, Martin | TUKE
HLAVÁČOVÁ, Diana | TUKE
JANEŠÍK, Richard | TUKE
JENČURÁKOVÁ, Eva | TUKE
KOVÁČOVÁ, Andrea | TUKE
MACÁKOVÁ, Ľudmila | TUKE
ŠEBEJOVÁ, Kristína | TUKE
ŠVANTNER, Patrik | TUKE
TOMASCHOVÁ, Lucia | TUKE

HORKAY

István

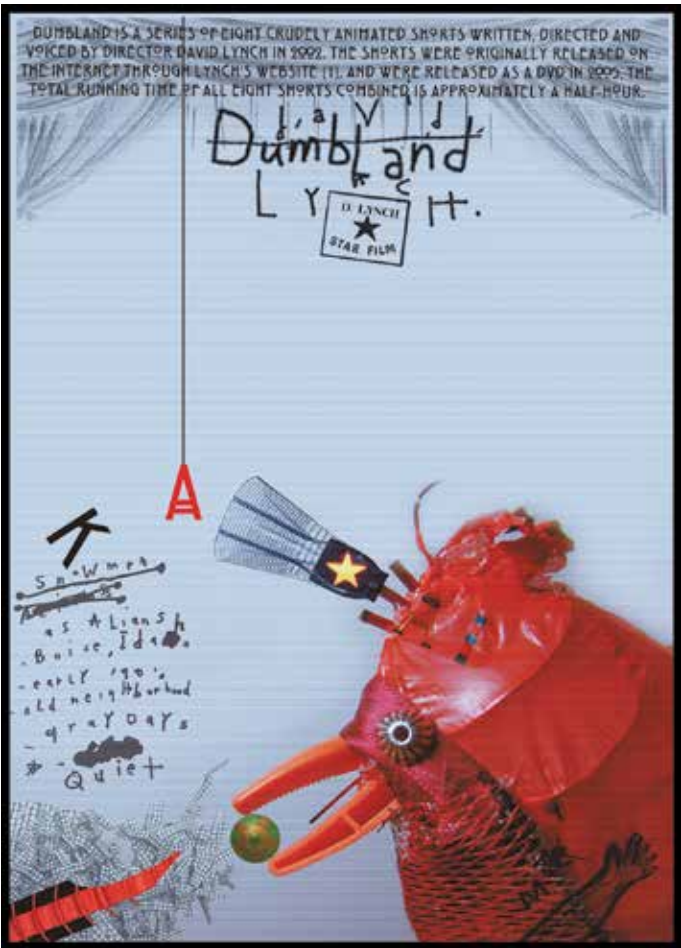
A festőként, alkalmazott grafikusként és filmművészként is jegyzett Horkay kiforrott és magabiztos technikai tudását a stílusok és irányzatok sokféleségével terhes plurális művészeti közegben sajátította el. Tanulmányait a Dán Királyi Képzőművészeti Akadémián kezdte, a Krakkói Képzőművészeti Főiskolán folytatta, majd a budapesti Képzőművészeti Főiskola mesterképzésén fejezte be. Szürrealis, a néző képzeletét megmozgató plakátjainak üzenetét a szigorú egyensúlyi helyzetekbe kényszerített, de azokból játékosan ki is billentett kompozíciós elemek labilis szimetriája hordozza. Horkay műveinek festői ihletettségéből adódik, hogy a tipográfia soha nem válik szerves részévé a képi ábrázolásnak. A szövegek referenciális mezőként funkcionálnak, megadják a látottak értelmezéséhez a kulcsot. A plakátok szereplői jellegzetesen közép-európai, kafkaeszk figurák, akik tudat alatti világunk fiktív mitológiájának a hősei. A plakátok metaforikus nyelvét a látszólag egymásnak ellentmondó, mégis szimbiózisba hozott, kollázs módjára egymásra helyezett vagy asszemblázsszerűen összerakott elemek termékeny összjátéka adja.

Horkay je známý jako malíř, tvůrce užité grafiky a filmový umělec. Svoji zralou a sebejistou technickou dovednost získal v pluralitním uměleckém prostředí zatíženém mnohotvárností stylů a směrů. Studia započal na Dánské královské akademii výtvarných umění, pak pokračoval na Vysoké škole výtvarných umění v Krakově a ukončil v rámci magisterského studia na Vysoké škole výtvarných umění v Budapešti. Jeho surreální plakáty mobilizují představivost diváků: nositelem jejich odkazu je labilní symetrie kompozičních prvků, kterým sice byla vnucena přísná rovnováha, z ní jsou ale hravým způsobem vyklopeny. Z malířské inspirace Horkayho děl vyplývá, že typografie se nikdy nestane organickou součástí obrazového znázornění. Texty fungují jako referenční pole a dávají nám klíč k interpretaci toho, co vidíme. Na plakátech se objevují střeoevropské, kařkovské postavy, jsou to hrdinové fiktivní mytologie našeho světa podvědomí. Metaforický jazyk plakátů se rodí z plodné souhry zdánlivě protikladných prvků, které však existují v symbióze a vytvářejí koláž anebo jsou poskládané jako asambláž.

eniony jako malarz, twórca grafiki stosowanej i artysta filmowy zdobył Horkay gruntowne wykształcenie i znajomość technik w pluralistycznym otoczeniu artystycznym, które cechowało bogactwo stylów i kierunków. Naukę rozpoczął w Królewskiej Duńskiej Akademii Sztuk Pięknych, kontynuował ją w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, a ukończył i zdobył dyplom w Akademii Sztuk Pięknych w Budapeszcie. Przesłanie jego surrealistycznych, poruszających wyobraźnię odbiorcy plakatów zawiera się w niepewnej symetrii elementów wtłoczonych w sytuację równowagi, lecz równocześnie żartobliwie z niej wytraconych. W pracach Horkayego typografia nigdy nie staje się organiczną częścią obrazowania, co wynika z inspiracji malarskich twórcy. Tekst występuje na nich jako pole referencyjne i kryje klucz do interpretacji obrazu. Postaci na jego plakatach to typowe figury środkowoeuropejskie rodem ze świata Kafki, bohaterowie fikcyjnych mitologii powstałych w krainie podświadomości. Twórcze współgranie pozornie przeciwstawnych sobie, ale połączonych symbiozą, nakładanych na siebie kolażowo lub asamblażowo elementów tworzy metaforyczny język jego plakatów.

Horkay je známy ako maliar, tvorca úžitkovej grafiky a filmový umelec svoju zrelú a sebaistú technickú zručnosť získal v pluralitnom umeleckom prostredí zaťaženom mnohorakosťou štýlov a smerov. Svoje štúdium začal na Dánskej kráľovskej akadémii výtvarných umení, potom pokračoval na Vysokej škole výtvarných umení v Krakove a ukončil ho v rámci magisterského štúdia na Vysokej škole výtvarných umení v Budapešti. Jeho surreálne plagáty mobilizujú predstavivosť divákov: nositeľom ich odkazu je labilná symetria kompozičných prvkov, ktorým je síce vnútená prísna rovnováha, ale sú z nej hravým spôsobom vyklopené. Z maliarskej inšpirácie Horkayho diel vyplýva, že typografia sa nikdy nestane organickou súčasťou obrazového znázornenia. Texty fungujú ako referenčné polia a dávajú nám kľúč k interpretácii toho, čo vidíme. Na plagátoch sa objavujú stredoeurópske, kařkovské figúry, ktoré sú hrdinami fiktívnej mytológie nášho podvedomého sveta. Metaforický jazyk plagátov sa rodí z plodnej súhry zdanlivo protirečivých, avšak v symbióze existujúcich prvkov, ktoré vytvárajú koláž alebo sú poskladané ako asambláž.

Iso noted as a painter, applied graphic artist, and filmmaker, Horkay mastered his mature and confident technical knowledge in a pluralistic artistic environment pregnant with a variety of styles and trends. He began his studies at the Royal Danish Academy of Fine Arts, continued at the Krakow College of Fine Arts, and then completed his master's degree at the Budapest College of Fine Arts. The message of his surreal posters, which move the viewer's imagination, is carried by the unstable symmetry of compositional elements forced into strict equilibrium situations, but also playfully tilted out of them. It follows from the picturesque inspiration of Horkay's works that typography never becomes an integral part of pictorial representation. The texts function as a reference field, giving the key to interpreting what is seen. The characters in the posters are typically Central European, Kafkaesque figures who are the heroes of the fictional mythology of our subconscious world. The metaphorical language of the posters is given by the prolific interplay of seemingly contradictory, yet brought into symbiosis, or assembled like elements of a collage.

002

001,002,003 | HORKAY István

004

HORKAY István | 004,005,006

005

006

KERESZTES Dóra

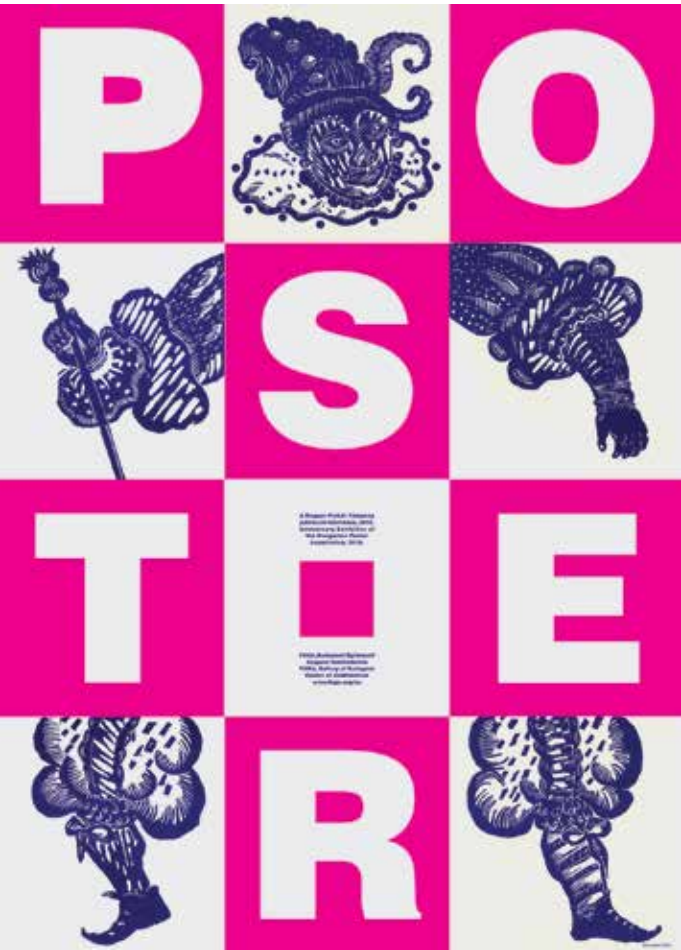
A tervezőgrafikához, a nyomdászathoz és az illusztrációs grafikához szükséges ismereteket a budapesti Iparművészeti Főiskolán elsajátító művésznő számára a plakát olyan médiumot jelent, melyben az animációs filmmel, a gyermekkönyv-illusztrációval és a tipográfiával kapcsolatos ismereteit autonóm módon tudja hasznosítani. Munkásságában lényeges elem a magyar népművészet és populáris kultúra hagyományainak és a 14. századi itáliai falképfestészet szín- és formavilágának a megidézése és a plakát dekoratív, ugyanakkor leegyszerűsített nyelvén, modern eszközökkel való megszólaltatása. Érdeklődésének középpontjában az absztrakció és a figurativitás határterülete áll, ebből adódóan alkotásaiban a kompozíciós elemek transzformációs lehetőségeit, az ábrázolt motívumok metamorfózisát kutatja. Alkotásait ízes humorú mesélőkedv, anekdotikus hangvétel és jelszerűen használt, tiszta színek jellemzik. Plakátjain a betűk egyenrangú elvont elemként jelennek meg a többnyire temperával festett vagy linóleummetasztben előadott képi tartalom mellett.

Pro umělkyni, která své vědomosti potřebné ke grafice designu, typografii a ilustrační grafice získala na Vysoké škole uměleckého průmyslu, plakát představuje médium, v rámci kterého může autonomním způsobem zužítkovat tyto vědomosti v spojení s animovaným filmem, ilustrováním dětských knih a typografií. K základním prvkům její tvorby patří maďarské lidové umění, oživení tradic populární kultury a světa i forem nástěnné malby Itálie 14. století: umožňuje, aby promluvily dekorativním, současně však zjednodušeným jazykem plakátu a moderními prostředky. Ve středobodu jejího zájmu se nachází hraniční oblast abstrakce a figurativního zobrazení, a proto ve svých dílech zkoumá transformační možnosti kompozičních prvků a metamorfózu vyobrazených motivů. Její díla charakterizuje vypravěčský elán se svérázným humorem, anekdotický tón a čisté barvy použité v podobě signálů. Na jejích plakátech se vedle temperou namalované nebo lynorytem převyprávěné obsahové stránky objevují písmena jako rovnocenné abstrahované prvky.

Dla artystki, która uczyła się projektowania graficznego, techniki druku i grafiki ilustracyjnej w budapeszteńskiej Wyższej Szkole Sztuk Użytkowych, plakát stał się środkiem wyrazu, który pozwala jej w autonomiczny sposób wykorzystać umiejętności z dziedziny animacji filmowej, ilustracji książkowej dla dzieci i typografii. Istotnym elementem jej prac są motywy pochodzące zarówno z tradycji węgierskiej sztuki ludowej, jak i kultury masowej, czerpie też ze świata kolorów i form włoskiego czternastowiecznego malarstwa ściennego i przedstawia je w sposób dekoratywny, ale językiem uproszczonym i współczesnymi środkami plakatu. W centrum jej zainteresowań znajduje się teren łączący abstrakcję z malarstwem figuratywnym, dlatego też w swoich pracach poszukuje możliwości transformacji elementów kompozycyjnych, metamorfoz przedstawianych motywów. Jej plakaty cechuje żywa, pełna humoru narracja, anegdotyczny ton i czyste barwy traktowane jako znak graficzny. Litery stanowią tu równouprawniony element abstrakcyjny obok treści obrazu wyrażonej na ogół temperą lub za pomocą techniki linografii.

Pre umelkyňu, ktorá získala poznatky potrebné ku grafike dizajnu, typografii a ilustračnej grafike na Vysokej škole umeleckého priemyslu v Budapešti, plagát znamená médium, v rámci ktorého môže autonómnym spôsobom zužítkovať vedomosti spojením s animovaným filmom, ilustrovaním detských kníh a typografiou. K podstatným prvkom jej tvorby patrí maďarské ľudové umenie, oživenie tradícií populárnej kultúry a sveta i foriem talianskej murálnej maľby 14. storočia: necháva ich prehovoriť dekoratívnym, súčasne však zjednodušeným jazykom plagátu a modernými prostriedkami. V stredobode jej záujmu sa nachádza hraničná oblasť abstrakcie a figuratívneho zobrazenia a preto vo svojich dielach skúma transformačné možnosti kompozičných prvkov a metamorfózu zobrazovaných motívov. Jej diela charakterizuje rozprávačský elán so svojským humorom, anekdotický tón a čisté farby použité v podobe signálov. Na jej plagátoch sa popri temperou namaľovanej, či lynorytom prerozprávanej, obsahovej stránke objavujú písmená ako rovnocenné abstrahované prvky.

To the artist, who has acquired the expertise necessary for design graphics, printing and illustration graphics at the Budapest College of Applied Arts, the poster means a medium in which she can utilize her knowledge of animated film, children’s book illustration and typography autonomously. An essential element of her work is to evoke the traditions of Hungarian folk art and popular culture and the world of colour and form of the 14th century Italian mural painting and to sound the poster in its decorative, yet simplified language, with modern tools. Her focus is on the boundary between abstraction and figurativeness, and as a result, she explores the transformational possibilities of compositional elements and the metamorphosis of the depicted motifs in her works. Her works are characterized by tasteful humorous storytelling, anecdotal tone and symbolically used pure colours. On her posters, the letters appear as equal abstract elements next to the pictorial content, mostly painted with tempera or shown in linocut.

007

KERESZTES Dóra | 007,008,009

008
009

010
012

011

010,011,012 | KERESZTES Dóra

OROSZ István

A budapesti Iparművészeti Főiskolán grafikusként diplomát szerző Orosz István interdiszciplináris alkotó, számára a plakát az egyedi grafikai lapok és az animációs filmek mellett önálló, a látványban rejlő illúzió kutatására is alkalmas művészeti területet képvisel. Munkáinak kiindulópontjaként a szem megtévesztését, a térérzékelés labilissá tételét és a perspektíva konvencióktól eltérő használatára épülő kettős jelentését tekinti. A témát több aspektusból is értelmező munkáin kitüntetett szerepet játszik a metaszetes technikával megoldott, virtuóz részletességgel kidolgozott kézi rajz. Többnyire monokróm kompozícióinak a meglepő képhasználat és a találó tipográfia kölcsönöz emblematikus jelleget. Számos plakátterve kódoltan utal vagy játékosan reflektál az egyetemes kultúra egy-egy ismert eseményére vagy személyiségére. A rajtuk szerepeltetett, fiktív térbeli koordinátarendszerbe helyezett figurák olykor anakronisztikus külsejükkel teremtenek különleges időszakadást, a művészettörténeti áthallások és stílusidézetek pedig egy posztmodern játék részesévé avatják a nézőt. Néhány munkája önreflektív módon a plakátművészet hatásmechanizmusát és funkcióját is idézőjelbe teszi.

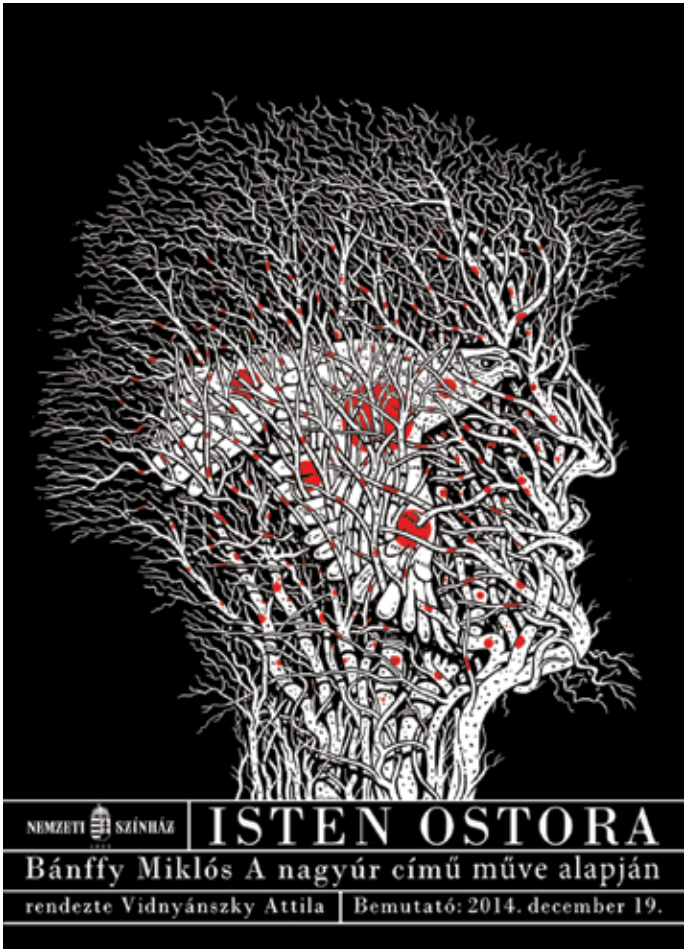
Na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Budapešti István Orosz získal diplom jako grafik, jde však o interdisciplinárního tvůrce, pro kterého plakát vedle osobitých grafických listů a animovaných filmů představuje takovou oblast umění, která je způsobilá k výzkumu iluze ukryté ve viditelném. Za východisko svých prací považuje oklamání zraku, vyvolání lability ve vnímání prostoru a dvojitý význam založený na nekonvenčním využití perspektivy. Jeho práce interpretují téma z více aspektů a dominantní roli v nich sehrává virtuózně detailní ruční kresba řešená technikou rytiny. Překvapující využití obrazu a výstižná typografie dávají umělcovým kompozicím – z valné části monochrom – emblematický charakter. Hodně návrhů na plakát zakódovaným způsobem poukazuje na některou známou událost nebo osobnost univerzální kultury nebo ji hravě reflektuje. Postavy, které se na nich objevují a jsou umístěné do systému souřadnic fiktivního prostoru, svým anachronistickým zevnějškem vytvářejí zvláštní trhlinu v čase a průniky z dějin umění, rovněž poukazy na jednotlivé styly, čímž promění diváka na účastníka postmoderní hry. Některé z jeho prací sebereflexivním způsobem dávají do uvozovek i mechanismus vlivu a funkce umění plakátu.

István Orosz, który uzyskał dyplom na wydziale grafiki w budapeszteńskiej Wyższej Szkole Sztuk Użytkowych, jest twórcą interdyscyplinarnym, obok samodzielnych obiektów graficznych i filmów animowanych plakaty traktuje jako odrębny teren artystyczny, służący mu do badania iluzoryczności ukrytej w przedstawieniu. Punktem wyjścia jego prac jest próba stworzenia złudzenia optycznego, uczynienia niepewnym odczuwania przestrzeni i zasugerowanie dwójakiego znaczenia opartego na wolnym od konwencji traktowaniu perspektywy. W jego pracach podających się interpretacji w rozmaitych aspektach szczególną rolę odgrywa rysunek odręczny wykonany z finezyjną drobiazgowością. Tym w większości monochromatycznym kompozycjom charakteru emblematycznego nadają zaskakujące użycie obrazu i trafna typografia. Wiele projektowanych przez niego plakatów zawiera zakodowane odniesienia lub anegdotyczne refleksje odnoszące się do znanych wydarzeń lub postaci ze świata kultury powszechnej. Ukazane na nich i umieszczone często w tworzącym fikcyjną przestrzeń układzie współrzędnych figury poprzez swój anachronistyczny wygląd wywołują nierzadko specyficzne zawieszenie czasu, zaś aluzje z dziedziny historii sztuki i cytaty stylistyczne wciągają obserwatora w postmodernistyczną grę. Niektóre prace w sposób autorefleksyjny ukazują niejako w cudzysłowie mechanizmy oddziaływania i funkcje sztuki plakatu.

István Orosz získal diplom na Vysokej škole umeleckého priemyslu v Budapešti ako grafik, ide však o interdisciplinárneho tvorca, pre ktorého plagát popri osobitých grafických listoch a animovaných filmoch predstavuje takú oblasť umenia, ktorá je vhodná na výskum ilúzie ukrytej vo viditeľnom. Za východisko svojich prác považuje oklamanie očí, vyvolanie lability vo vnímaní priestoru a dvojaký význam založený na nekonvenčnom využití perspektívy. Jeho práce interpretujú tému z viacerých aspektov a dominantnú úlohu na nich zohráva virtuózne detailná ručná kresba riešená technikou rytiny. Prekvapujúce využitie obrazu a výstižná typografia dávajú jeho zväčša monochrónnym kompozíciám emblematický charakter. Veľa návrhov na plagát kódovane poukazuje alebo hravo reflektuje na tú-ktorú známu udalosť alebo osobnosť univerzálnej kultúry. Postavy, ktoré sa na nich objavujú, a sú umiestnené do systému súradníc fiktívneho priestoru, svojím anachronistickým zovňajškom vytvárajú zvláštnu trhlinu v čase a prieniky z dejín umenia, ako aj poukazy na jednotlivé štýly, čím premenia diváka na účastníka postmodernej hry. Niektoré z jeho prác sebareflexívnym spôsobom dávajú do úvodzoviek aj mechanizmus vplyvu a funkciu umenia plagátu.

István Orosz is an interdisciplinary artist who graduated as a graphic artist at the Budapest College of Applied Arts, for whom, in addition to individual graphic sheets and animated films, the poster represents an independent field of art suitable for exploring the illusion of sight. He sees the deception of the eye, the destabilization of spatial perception, and the dual meaning of the perspective built upon the different use of the convention as a starting point for his work. In his works interpreting the topic from several aspects, the hand-drawings with virtuoso detail, solved by cutting techniques play a special role. The surprising use of images and the appropriate typography give his mostly monochrome compositions an emblematic character. Many of his poster designs refer in codes or playfully reflect on a well-known event or personality in universal culture. The figures depicted on them, placed in a fictitious spatial coordinate system, sometimes create a special period with their anachronistic appearance, and art-historical crosstalk and style quotations inaugurate the viewer as part of a postmodern play. Some of his works also put the mechanism of action and function of poster art in parentheses in a self-reflective way.

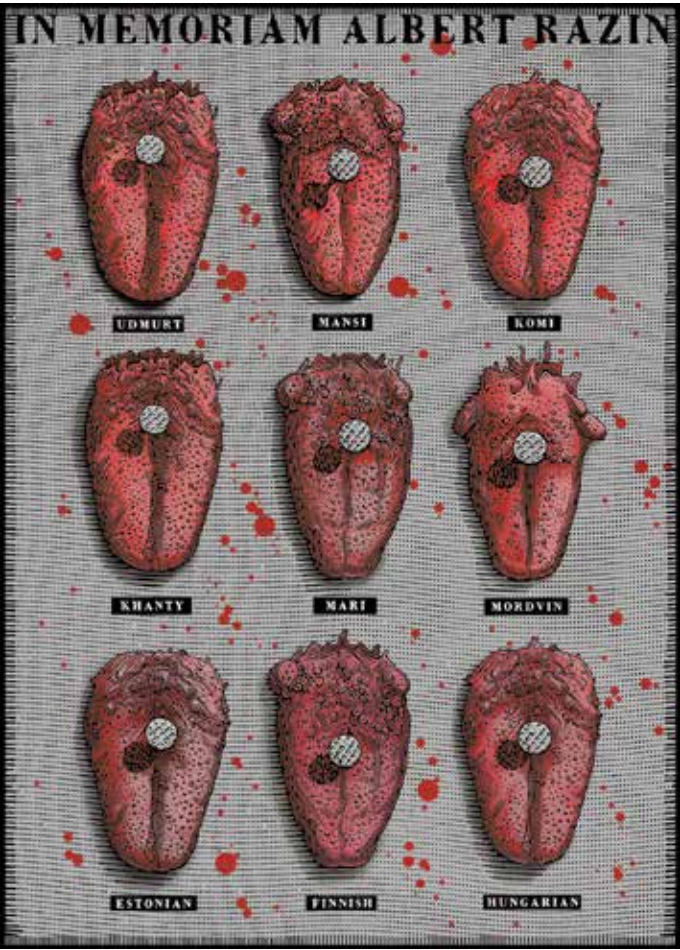
014

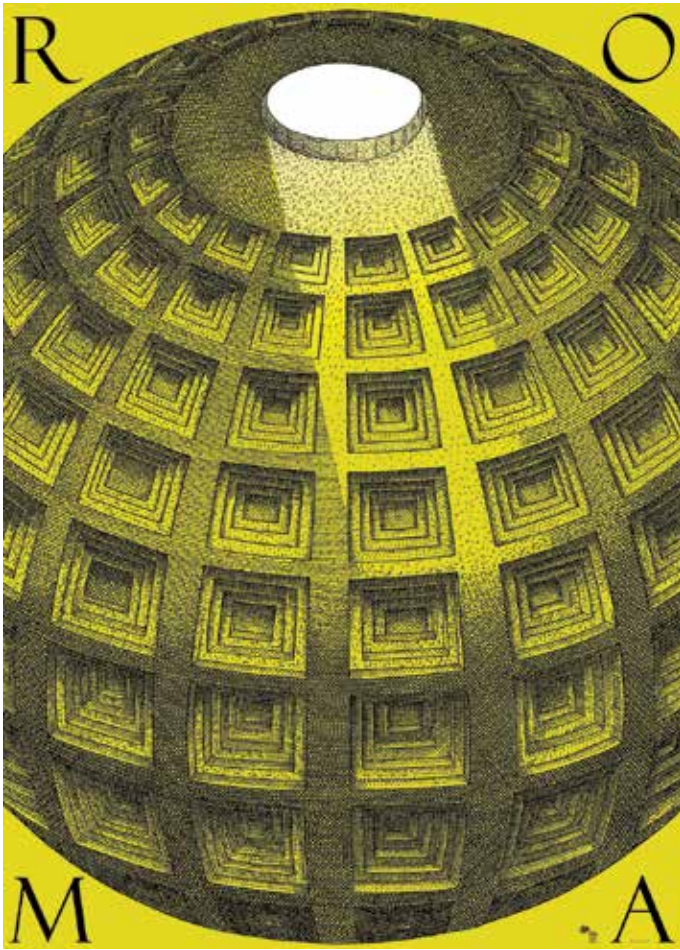
OROSZ István | 013, 014, 015

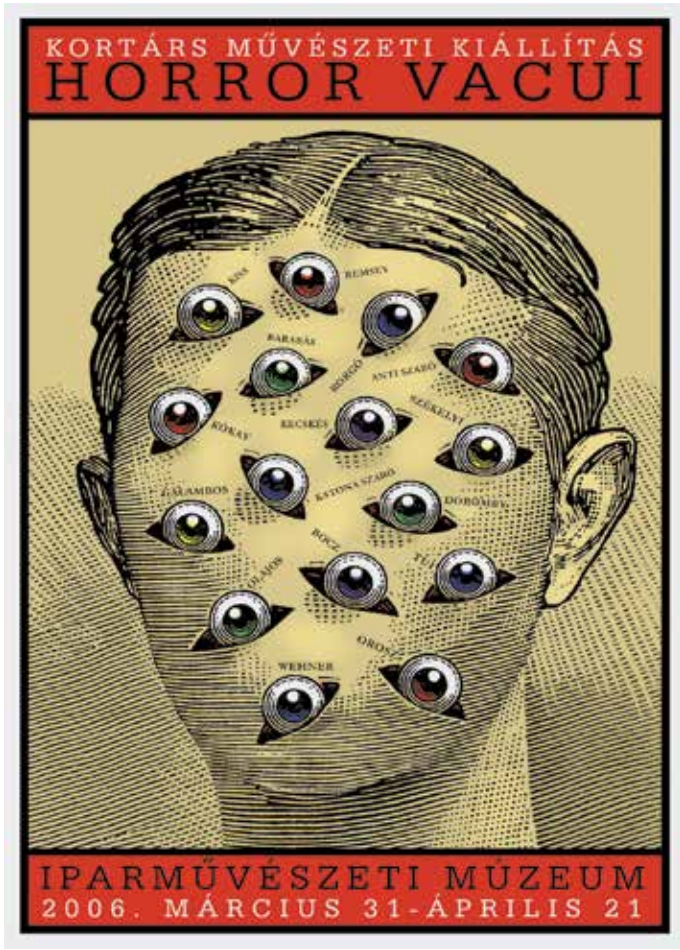
013
015

016
017

016, 017, 018 | OROSZ István

018

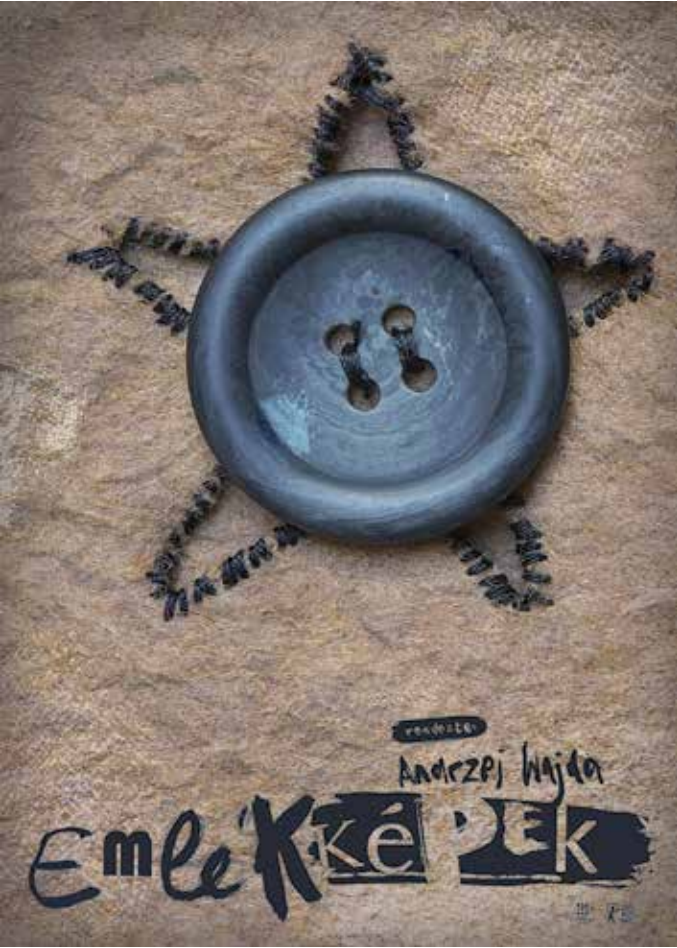

019
020

019 | **BARTUSZ Vivien** | PTE
020 | **BOR Anna** | PTE
021 | **E. ZSEMBERI-SZÍGYÁRTÓ Miklós** | METU

021

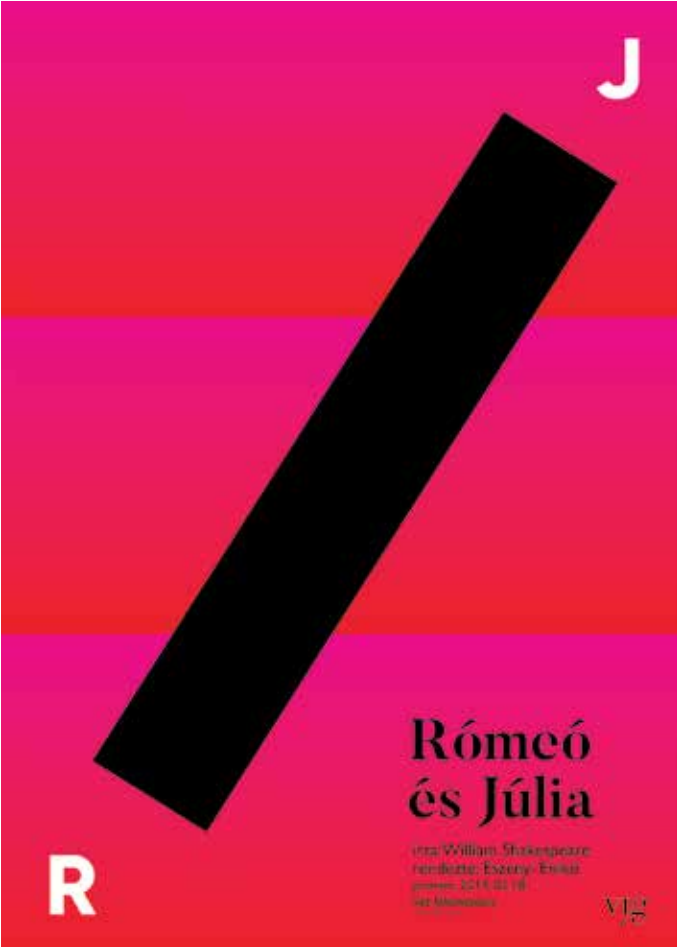

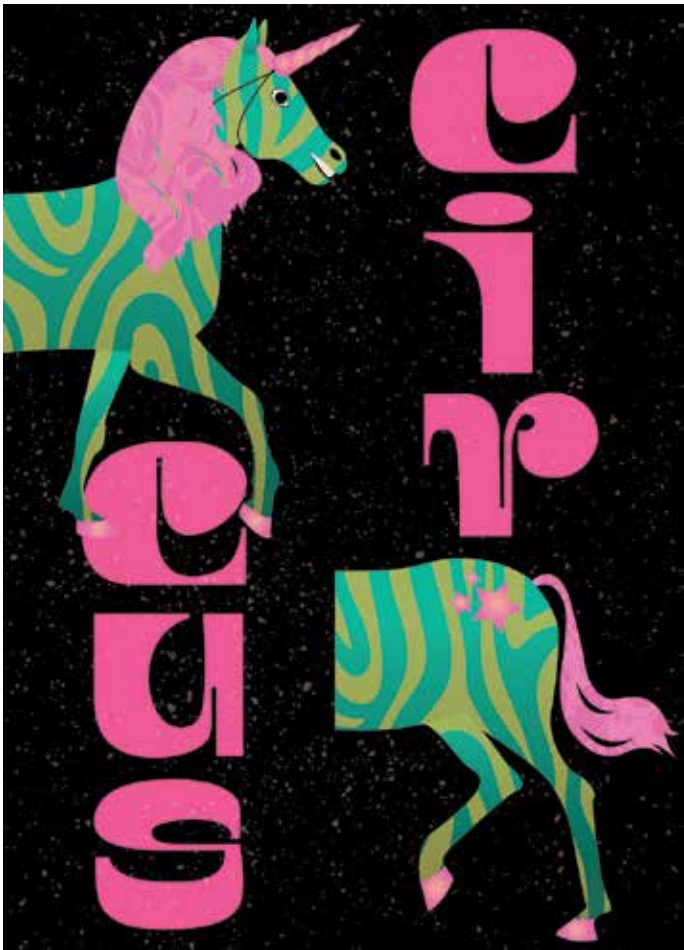
ICSA Vivien | METU | 022
KOVÁCS Veronika | METU | 023
KÖVES Rebeka | PTE | 024

023

022
024

025
027

026

025 | LACZKÓ Réka | MKE
026 | MÁRIÁN Gábor | METU
027 | NÁDI Boglárka | SOE

028

NÉMEDI-VARGA Réka | METU | 028
PAP Beatrix | METU | 029
SZABÓ Kristóf | METU | 030

029
030

031

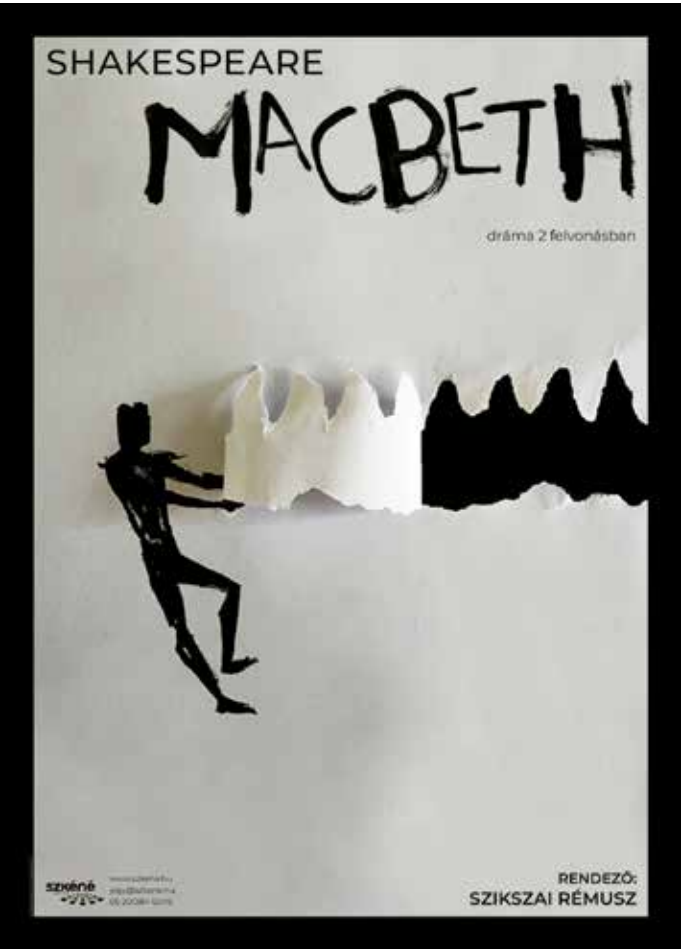
SZLAMA Norbert | METU | 031
 SZ. TÓTH Bence | MKE | 032
 VAD Bence | METU | 033

032
 033

034
 036

035

034 | VÁCZY Zsófia | MOME
 035 | VÁNDOR Rita | MOME
 036 | ZALAI Dalma | PTE

MÍŠEK, Karel

Vizuális kísérleteinek origóját az a prágai Művészeti Akadémián František Muzykától elsajátított szemlélet jelentette, amely a különböző médiumok egyben látását célozta meg, törekedve a fotó, a grafika és a festészet egymással dinamikus kölcsönhatásba lépő használatára. Az expresszív formanyelvre épülő egyéni stíluskeresésében meghatározóvá váltak tanulmányai, melyeket Varsóban, a lengyel plakátiskola atyjánál, Henryk Tomaszewskinél folytatott. Ő maga is jelentős oktatóvá vált az Ústí nad Labem-i Egyetem Tervezőgrafikai Tanszékén. Mišeknek a vizuális kommunikáció univerzális, a kulturális identitás nemzeti és egyetemes szimbólumait kutató esztétikai és pedagógiai programja adta az ötletét a másokkal együtt, 2007-ben általa kezdeményezett Prágai Virtuális Biennálénak. A plakátművészet transzregionalitása iránti elkötelezettségének tudhatók be a világ különböző tájain szervezett workshopjai, és Lech Majewski meghívására aktív közreműködése a Varsói Plakátbiennálé szervezésében. Plakátjainak szubverzív, drámai jellegét az erőteljes kontúrok közé szorított vonalak adják, melyek gyakran tipográfiai jelhordozókként a betűkkel egyenrangú funkcióhoz jutnak. Műveinek rajzossága, rafinált dekadenciája és nagyfokú dekorativitása az ünnepektől előd, Alfons Mucha szecessziós plakátjaira tett jelzésszerű utalásként is felfogható.

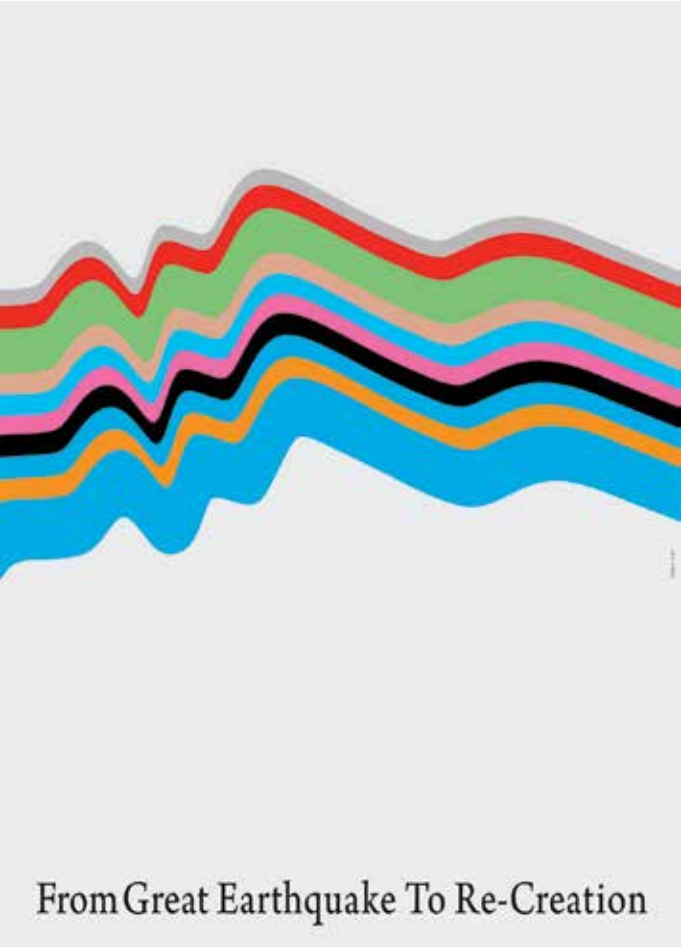
Zdrojem jeho vizuálních experimentů byl názor, který si osvojil na Akademii výtvarných umění v Praze a který směřoval k jednotnému vnímání různých médií a byl doprovázen snahou o využití dynamické interakce fotografie, grafiky a malířství. Při hledání osobitého stylu založeného na expresivní soustavě výrazových prostředků mělo určující význam jeho studium ve Varšavě u otce polské školy plakátu Henryka Tomaszewského. I z Miška se stal významný pedagog katedry grafického designu na univerzitě v Ústí nad Labem. Jeho estetický a pedagogický program zaměřený na výzkum národních a univerzálních symbolů kulturní identity a na univerzální symboly vizuální komunikace vedl k tomu, že v spolupráci s jinými v r. 2007 byl iniciátorem vzniku Pražského virtuálního bienále. Díky angažovanosti v zájmu transregionality umění plakátu zorganizoval workshopy ve všech koutech světa a na základě pozvání ze strany Lecha Majewského se aktivně účastnil organizačních prací Mezinárodního bienále plakátu ve Varšavě. Subverzivní, dramatický charakter jeho plakátů je dán liniemi, které se nacházejí v sevření markantních obrysů, a protože jsou nositeli typografických znaků, mnohdy mají stejnou funkci jako písmena. Výraznost kresby jeho děl, promyšlenou dekadentnost a gradovanou dekorativnost můžeme chápat i jako odkaz signalizující propojení s plakáty slavného předka, Alfonse Muchy.

Źródłem jego wizualnych eksperymentów była koncepcja przyjęta od Františka Muzyki w praskiej Akademii Sztuk Pięknych, która miała na celu połączenie widzenia rozmaitych mediów: fotografii, grafiki i malarstwa, wchodzących ze sobą w jednoczesne, dynamiczne współoddziaływanie. W indywidualnych poszukiwaniach stylu opartego na ekspresywnym języku formalnym ważnym etapem były studia, które odbył w Warszawie, u ojca polskiej szkoły plakatu, Henryka Tomaszewskiego. Sam również stał się wybitnym nauczycielem w Katedrze Projektowania Graficznego na Uniwersytecie w Ústí nad Labem. Estetyczny i pedagogiczny program Miška oparty na poszukiwaniu uniwersalnych symboli wizualnej komunikacji, a także narodowych i uniwersalnych symboli kulturowej tożsamości był podstawą stworzonego wraz z innymi w 2007 roku Wirtualnego Biennale w Pradze. Zaangażowania w transregionalność sztuki plakatu dowodzą organizowane przez niego w rozmaitych zakątkach świata workshopy, a także czynna współpraca w tworzeniu Międzynarodowego Biennale Plakatu w Warszawie, w którym bierze udział na zaproszenie Lecha Majewskiego. Radykalnego, dramatycznego charakteru nadają jego plakatowi linie ściśnięte między mocne kontury, które jako typograficzne nośniki znaczeń dochodzą często do równoważnej roli z literami. Rysunkowość, wyrafinowana dekadencja i silna dekoratywność może być potraktowana jako aluzja do plakatów wielkiego poprzednika, Alfonsa Muchy.

Pavzorom jeho vizuálnych experimentov bol názor, ktorý si osvojil na Akadémii výtvarných umení v Prahe, a ktorý smeroval k jednotnému vnímaniu rôznych médií, a bol sprevádzaný snahou o využitie dynamickej interakcie fotografie, grafiky a maliarstva. Pri hľadaní osobitého štýlu založeného na expresívnej sústave výrazových prostriedkov malo určujúci význam jeho štúdium vo Varšave u otca polskej školy plagátu Henryka Tomaszewského. Aj Mišek sa stal významným pedagógom Fakulty grafického dizajnu na univerzite v Ústí nad Labem. Jeho estetický a pedagogický program zameraný na výskum národných a univerzálnych symbolov kultúrnej identity, a na univerzálne symboly vizuálnej komunikácie viedol k tomu, že v spolupráci s inými v r. 2007 inicioval vznik Pražského virtuálneho bienále. Vďaka angažovanosti v záujme transregionality umenia plagátu zorganizoval workshopy vo všetkých končinách sveta a na základe pozvania zo strany Lecha Majewského sa aktívne zúčastnil organizačných prác Medzinárodného bienále plagátu vo Varšave. Subverzívny, dramatický charakter jeho plagátov je daný líniami, ktoré sú v zovretí markantných kontúr, a ako nositelia typografických znakov často majú tú istú funkciu ako písmená. Výraznosť kresby jeho diel, rafinovanú dekadentnosť a vystupňovanú dekorativitu, môžeme chápať aj ako odkaz signalizujúci spojitost s plagátmi slávneho predka, Alfonsa Muchu.

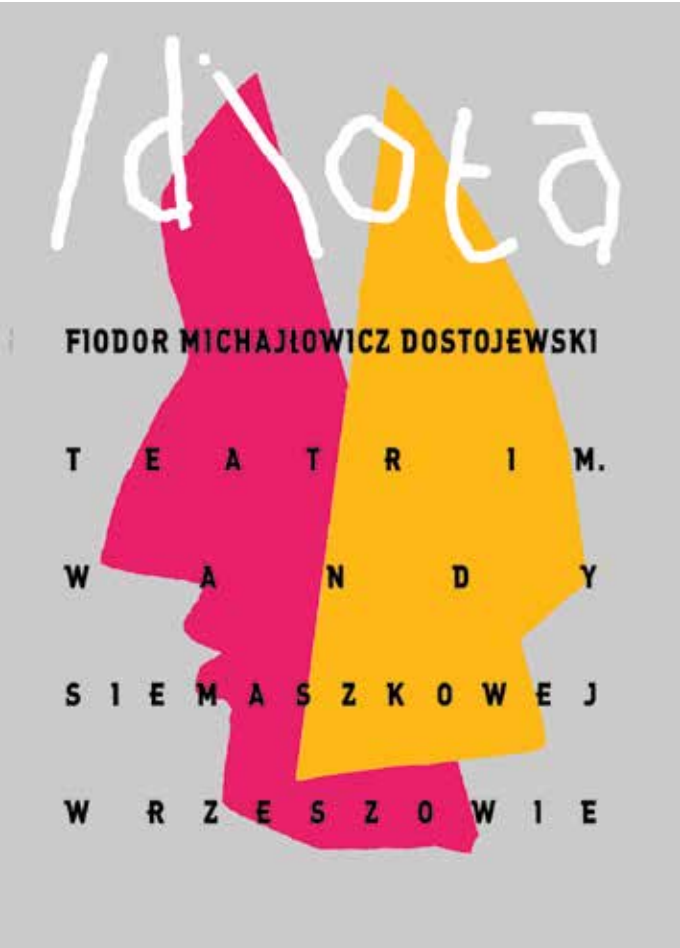
The origin of his visual experiments is the approach he learned from František Muzyka at the Academy of Arts in Prague, which aimed at a straightforward view of different media, striving for the dynamic use of interaction of photography, graphics, and painting. His studies with Henryk Tomaszewski, the father of the Polish poster school in Warsaw, became decisive in his search for an individual style based on expressive formal language. He became a significant teacher at the Department of Design Graphics of the Jan Evangelista Purkyně University in Ústí nad Labem. Mišek's universal aesthetic and pedagogical program of visual communication, exploring national and universal symbols of cultural identity, gave the idea to the Prague Virtual Biennale he co-initiated in 2007 with others. His commitment to the transregional nature of poster art is due to his workshops around the world and, at the invitation of Lech Majewski, his active participation in the organization of the Warsaw Poster Biennale. The subversive, dramatic nature of his posters is given by the lines squeezed between the powerful contours, which often gain equal function to letters as typographic signifiers. The drawing-kind, refined decadence, and high degree of decorativeness of his works can also be considered as a sign reference to the Art Nouveau posters of the celebrated predecessor, Alfons Mucha.

038

MÍŠEK, Karel | 037, 038, 039

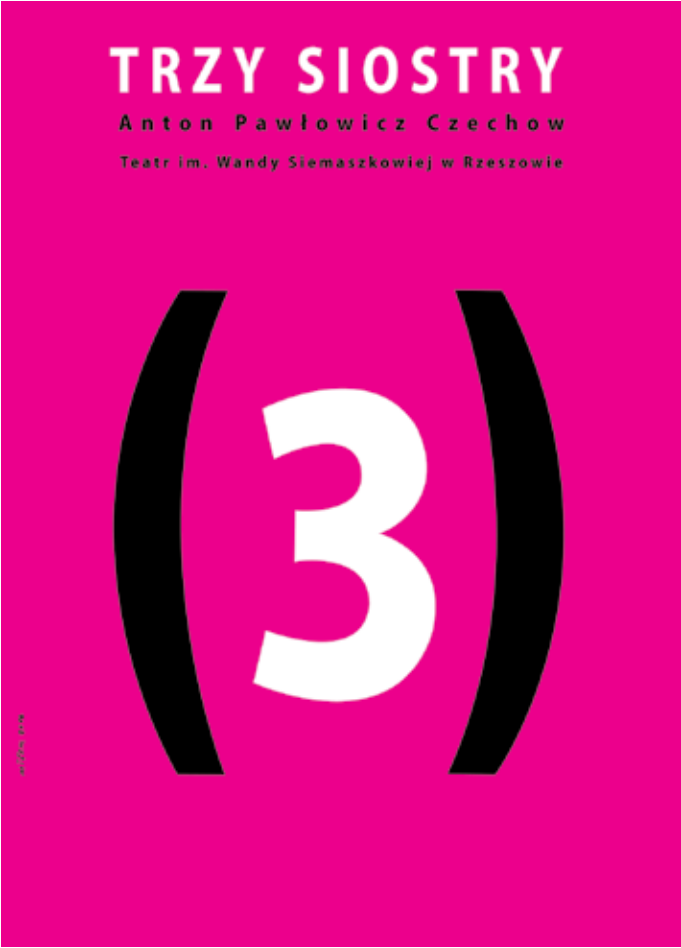
037
039

040
041

040, 041, 042 | MÍŠEK, Karel

042

NOGA, Pavel

Pavel Noga a prágai lparművészeti és a pozsonyi Képzőművészeti Egyetemen folytatta tanulmányait. Egyetemi oktatóként tevékenykedett Ostravában, Brnóban és Łódźban, jelenleg a zlíni Tomáš Baťa Egyetem Kommunikáció- és Médiatudományi Karának formatervező stúdióját vezeti. Jellegzetes alkotásai a betűk architektúrájára épülő, úgynevezett „tipoplakát” műfajába tartoznak. A műveiben megjelentett nyomtatott jelek nem kizárólag szöveges információk hordozói, hanem részben megtartva funkciójukat, a felületet ritmizáló művészi eszközzé is átalakulnak. A formák permutációjából születő struktúrák a művész kompozíciós repertoárjának leggyakrabban használt kellékeihez tartoznak. Pavel Noga tervezőgrafikai munkássága kitűnő példa a tipográfia absztrakt használatára és a társadalom szolgálatába állított alkalmazott művészet közötti, leheletfinom egyensúlyi állapot megtalálására. Pavel Noga számos grafikáról szóló könyv szerzője. Gyakran dolgozik együtt a visegrádi országok plakátművészeivel, így például a lengyel Sebastian Kubicával és Sławomir Kosmynkával, akikkel korábban több közös kiállítási projektet is szervezett.

Pavel Noga absolvoval studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze a Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě, pedagogicky působil na univerzitách v Ostravě, Brně i Lodži. V současné době vede ateliér Grafický design na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Jeho typickým výrazovým prostředkem je tzv. „typoplakát” založený především na architektuře písmen. V případě těchto plakátů vytištěné znaky nejsou pouze nositeli textové informace – při částečném zachování své původní funkce se totiž transformují do výtvarného nástroje, jenž rytmizuje plochu. Struktury rodící se z permutace forem patří k nejčastěji používaným rekvizitám umělcova kompozičního repertoáru. Tvorba Pavla Nogy v oblasti grafického designu je příkladem toho, jak se nachází křehká rovnováha mezi abstraktním využíváním typografie a užitým uměním sloužícím společnosti. Pavel Noga je rovněž autorem knih o grafickém designu. Často spolupracuje s autory plakátů ze zemí Visegrádu. Například s Poláky Sebastianem Kubicou a Sławomirem Kosmynkou již zorganizoval několik společných výstavních projektů.

Pavel Noga studiował w Wyższej Szkole Rzemiosła Artystycznego w Pradze oraz w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Bratysławie. Wykładał na uczelniach w Ostrawie, Brnie i Łodzi, obecnie prowadzi studio projektowania form na Wydziale Komunikacji i Medioznawstwa na Uniwersytecie Tomáša Baty w Zlinie. Charakterystyczne dla niego prace należą do gatunku „typoplakatów” opartych na architekturze liter. Drukowane znaki w jego pracach nie są tylko nośnikami informacji tekstu, ale zatrzymując tę funkcję, stają się również środkiem artystycznym rytmizującym powierzchnię. Struktury powstające z permutacji form to najczęściej używane rekwizyty z kompozycyjnego repertuaru artysty. Projekty graficzne Pavla Nogi stanowią znakomity przykład niezwykle delikatnego stanu równowagi pomiędzy suwerennym, abstrakcyjnym użyciem typografii, a grafiki stosowanej wykorzystywanej w rozmaitych dziedzinach życia społecznego. Pavel Noga jest autorem licznych książek o grafice. Często współpracuje z twórcami plakatu z krajów Grupy Wyszegradzkiej, organizował na przykład kilka wspólnych projektów wystawienniczych z polskimi artystami Sebastianem Kubicą i Sławomirem Kosmynką.

Pavel Noga študoval na Vysokej škole umelecko-priemyselnej v Prahe a Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, pedagogicky pôsobil na univerzitách v Ostrave, Brne i Lodži. V súčasnej dobe vedie ateliér Grafický design na Fakulte multimediálnych komunikácii Univerzity Tomáša Bati v Zlíne. Jeho typickým výrazovým prostriedkom je tzv. „typoplagát” založený predovšetkým na architektúre písmen. V prípade týchto plagátov, vytlačené znaky nie sú len nositelia textových informácií – pri čiastočnom zachovaní svojej pôvodnej funkcie sa totiž transformujú do výtvarného nástroja, ktorý rytmizuje plochu. Štruktúry rodiace sa z permutácie foriem patria k najčastejšie používaným rekvizitám umelcovho kompozičného repertoáru. Tvorba Pavla Nogy v oblasti grafického dizajnu je príkladom toho, aká krehká rovnováha sa nachádza medzi abstraktným využívaním typografie a užitým umením slúžiacim spoločnosti. Pavel Noga je taktiež autorom kníh o grafickom dizajne. Často spolupracuje s autormi plagátov z krajín Vyšehradskej skupiny. Napríklad s Poliakmi Sebastianem Kubicou a Sławomirem Kosmynkou, s ktorými už zorganizoval niekoľko spoločných výstavných projektov.

Pavel Noga studied at the art universities in Prague and Bratislava. He was an associate professor in Ostrana, Brno and Łódź, and is currently the head of the design studio of the Multimedia Communications Faculty at the University of Tomáš Baťa in Zlín. His characteristic works based on the architecture of the letters belong to the genre of “typo poster”. The printed signs displayed in his works are not only carriers of textual information, but, while partially retaining their function, they are also transformed into an artistic tool that rhythmizes the surface. The structures resulting from the permutation of forms are among the most commonly used props in the artist’s compositional repertoire. Pavel Noga’s design graphic work is an excellent example of finding an extremely fine balance between the abstract use of typography and the applied art at the service of society. Pavel Noga is the author of several books on graphics. He often cooperates with poster artists from the Visegrád countries, for example the polish Sebastian Kubica and Sławomir Kosmynka, with whom he has organized several joint exhibition projects.

043
044

043, 044, 045 | NOGA, Pavel

045

NOGA, Pavel | 046, 047, 048

047

046
048

RAJLICH Jr., Jan

Edetileg építészként végzett, majd a brnói Állami Kereskedelmi Tervezési Vállalatnál dolgozott belső-építészként. Édesapja neves plakáttervező volt, a Brnói Nemzetközi Tervezőgrafikai Biennálé kezdeményezője, aki a biennálé elnöki tisztségét harminc éven át töltötte be. Fia, Jan Rajlich is grafikus- és pedagóguskarrierbe kezdett, jelenleg a Brnói Műszaki Egyetem Formatervező Tanszékének tanára. Műszaki rajzokkal, különféle reprodukciós technikákkal és olajfestéssel végzett kísérletei rányomták bélyegüket lenyűgöző, mesteri rutinnal készített kézműves plakátjainak stílusára. A rajzra épülő, a művész szabad vonalvezetésének teret adó grafikus jellegű plakátok központi motívuma általában egy olyan, a tekintetet csapdába ejtő szertelen forma, mely gyakran a véletlen, a spontán és a kontrollálatlan folyamatokat esztétikai kategóriává avató szürrealisták által is kedvelt automatikus szövegre vezethető vissza. Rajlich plakátjai a képet a betűvel egymásba olvasztó vizuális textúraként terülnek ki a néző-olvasó előtt, arra várva, hogy felfejtse valaki az egymásba csúsztatott rétegeknek az enigmatikus és a konkrét közötti dialógusra épülő jelentését.

Pővodně vystudoval architekturu a pracoval jako interiérový architekt ve Státním projektovém ústavu obchodu v Brně. Jeho otec byl významným tvůrcem plakátů a iniciátorem Mezinárodního bienále grafického designu v Brně, jehož byl třicet let předsedou. Syn Jan Rajlich se vydal rovněž na dráhu grafika a také pedagoga a dodnes učí na Odboru průmyslového designu na Vysokém učení technickém v Brně. Jeho experimenty prováděné technickou kresbou, různými technikami rozmnožování a olejomalbou jsou zřetelné ve stylu jeho plakátů vytvářených ručně s působivým mistrovstvím a rutinou. Rajlichovy graficky ztvárněné, na kresbě založené plakáty dávají prostor umělcovým volně vedeným liniím, přičemž jejich ústředním motivem je zpravidla nespoutaná forma, která náš pohled vláká do pastí a svůj původ také často nachází v surrealisty oblíbeném automatickém textu, který z náhody a spontánních, nekontrolovatelných procesů vytváří estetickou kategorii. Rajlichovy plakáty se před divákem a čtenářem rozevírají jako vizuální textury, které spojují obraz a písmo a čekají na to, aby někdo rozluštil význam vzájemně se prolínajících vrstev, který se zakládá na dialogu enigmatického s konkrétním.

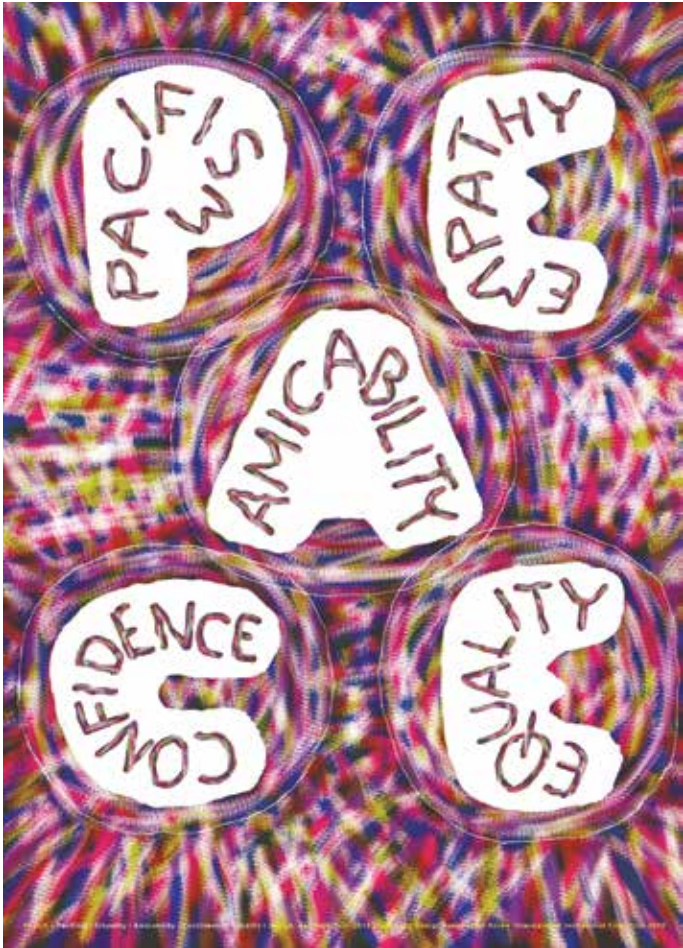
Pierwotnie ukończył architekturę i pracował jako architekt wewnątrz w Państwowym Handlowym Instytucie Projektów w Brnie. Jego ojciec był również znanym twórcą plakatów, inicjatorem Biennale Grafiki Użytkowej w Brnie, któremu przez trzydzieści lat przewodniczył. Jego syn, Jan Rajlich podobnie jak on pracuje jako grafik i pedagog, jest obecnie wykładowcą w Katedrze Projektowania Form na Politechnice w Brnie. Efekty eksperymentów prowadzonych z rysunkiem technicznym, różnymi technikami powielania i malarstwem olejnym są widoczne w stylu jego plakatów wykonanych odręcznie, z imponującym mistrzostwem i rutyną. Motywem centralnym tych plakatów opartych na rysunku swobodnych linii o charakterze graficznym jest na ogół jakaś przykuwająca wzrok rozwinięta forma, która – podobnie jak automatyczne pismo – wykazuje podobieństwo z faworyzowanymi przez surrealistów i uważanymi przez nich za kategorię estetyczną przypadkowymi, spontanicznymi, niekontrolowanymi procesami. Plakaty Rajlicha przedstawiają się odbiorcy jako spajająca obraz z literą tekstura wizualna, która czeka, by rozszyfrował on zbudowane na dialogu pomiędzy enigmatycznym a konkretnym znaczenie nałożonych na siebie warstw.

Pővodne vyštudoval architektúru a pracoval ako interiérový architekt v Štátnom projektovom ústave obchodu v Brne. Jeho otec bol významným tvorcom plagátov a iniciátorom Medzinárodného bienále grafického dizajnu v Brne, ktorého bol tridsať rokov predsedom. Syn, Jan Rajlich sa vydal aj na dráhu grafika a tiež pedagóga a dodnes učí na Odbore priemyselného dizajnu na Vysokom učení technikom v Brne. Jeho experimenty vykonávané technickou kresbou, rôznymi technikami rozmnožovania a olejomalbou sú zreteľné v štýle jeho plagátov vytváraných ručne s pôsobivým majstrovstvom a rutinou. Rajlichove graficky stvárněné, na kresbe založené plagáty dávajú priestor umelcovým rozmarne voľne vedeným čiaram, pričom ich ústredným motívom je spravidla nespútaná forma, ktorý náš pohľad vláka do pasce a svoj pôvod tiež často má v surrealistami obľúbenom automatickom texte, ktoré z náhody a spontánných, nekontrolovateľných procesov vytvára estetickú kategóriu. Rajlichove plagáty sa pred divákom a čitateľom roztvárajú ako vizuálne textúry, ktoré spájajú obraz a písmo a čakajú na to, aby niekto rozlúštil význam vzájomne sa prelínajúcich vrstiev, ktorý sa zakladá na dialógu medzi enigmatickým a konkrétnym.

He originally graduated as an architect and worked as an interior designer for the Brno State Commercial Planning Company. His father was a renowned poster designer, also the initiator of the Brno International Design Graphic Biennale and then its president for thirty years. His son, Jan Rajlich, also began his career as a graphic artist and teacher and is currently a professor at the Department of Design at the Technical University of Brno. His experiments with technical drawings, various reproduction techniques, and oil painting have left their mark on the style of his handcrafted posters with an impressive masterful routine. The central motif of graphic-based posters based on drawing, which gives space to the artist's free sketching, is usually an eye-catching awkward form that can often be traced back to automatic text favoured by surrealists who inadvertently turn spontaneous and uncontrolled processes into aesthetic categories. Rajlich's posters spread out as a visual texture that fuses the image with the letter in front of the viewer-reader, waiting for someone to unravel the meaning of the interlocking layers built upon the dialogue between the enigmatic and the concrete.

049
051

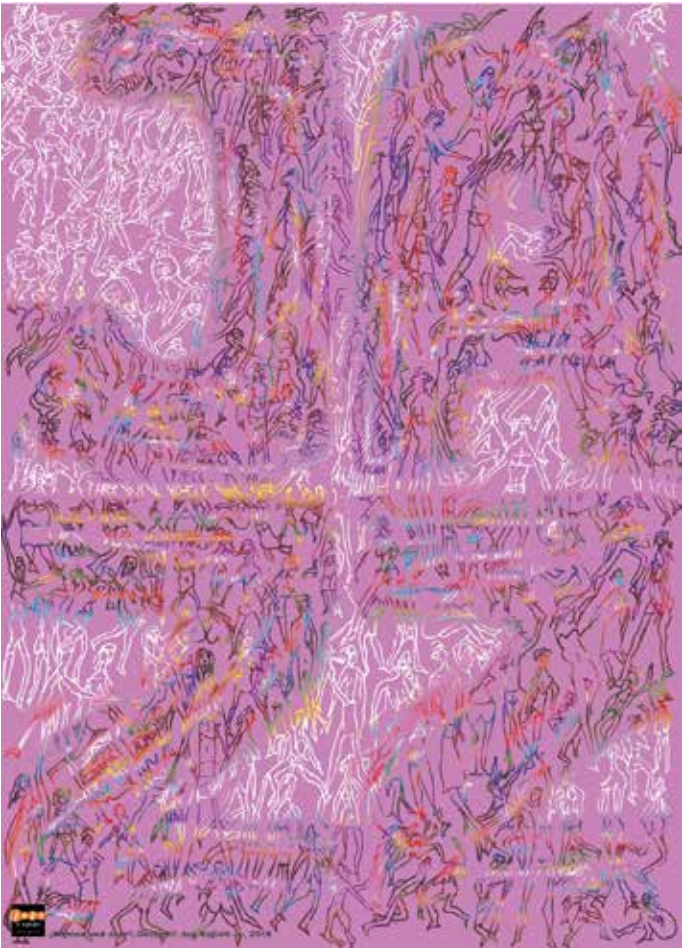
050

049, 050, 051 | RAJLICH Jr., Jan

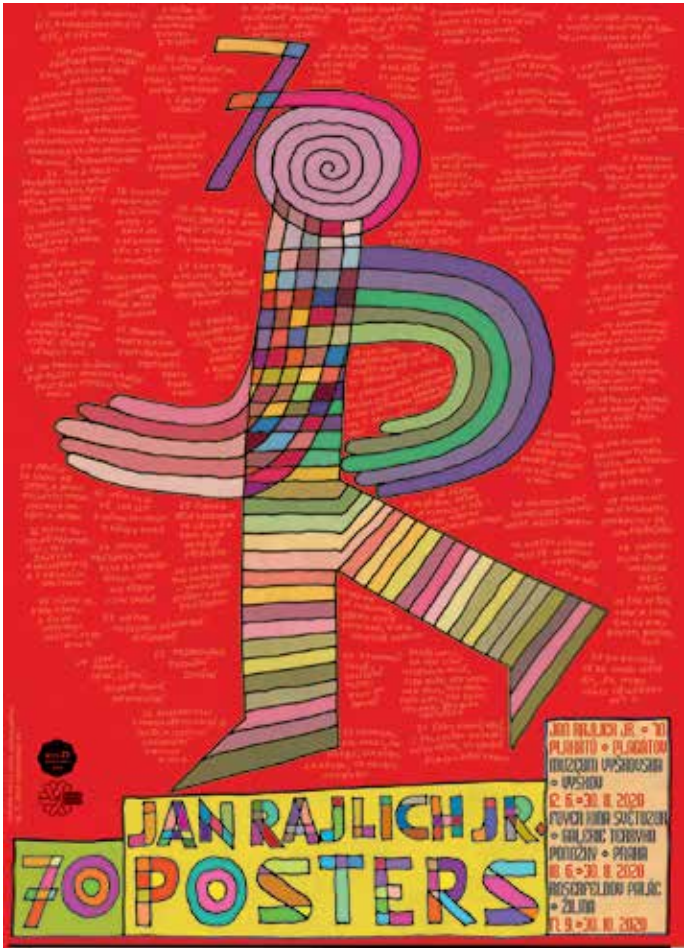

052

RAJLICH Jr., Jan | 052, 053, 054

053
054

055

056

057

058

060

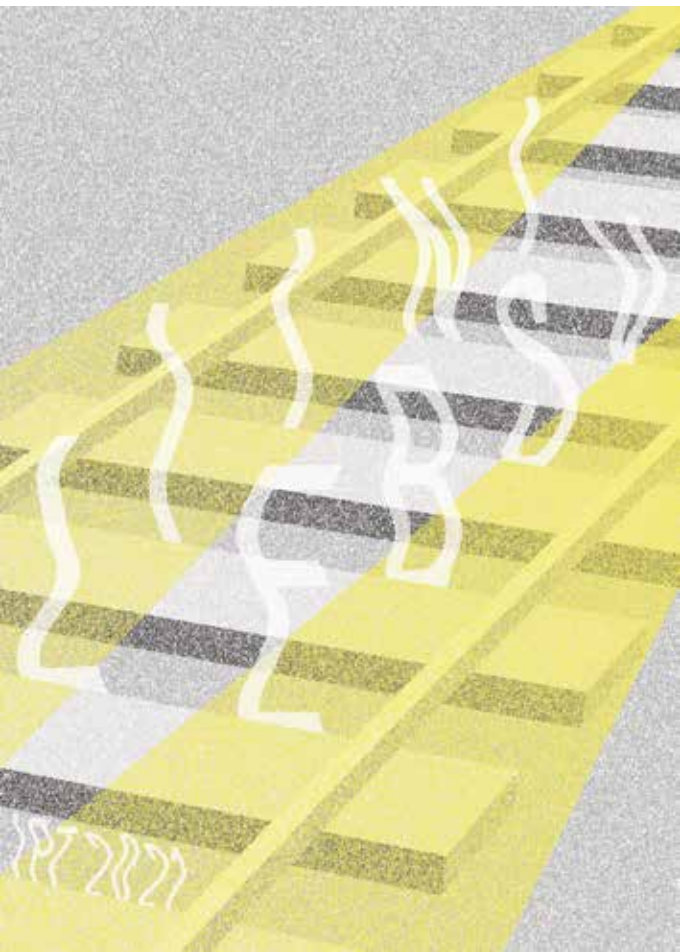
059

ČÁP, Maxim | TBU | 055
ČERMÁKOVÁ, Zuzana | UJEP | 056
ČERMÁKOVÁ, Zuzana | UJEP | 057

058 | ČIŽMÁROVÁ, Marie | TBU
059 | GROCHOWIECOVÁ, Sara Lena | UJEP
060 | JAKUBKOVÁ, Silvie | TBU

KLAS, Juraj | BUT | 061
KOLUCHOVÁ, Petra | BUT | 062
KyselICOVÁ, Katarína | TBU | 063

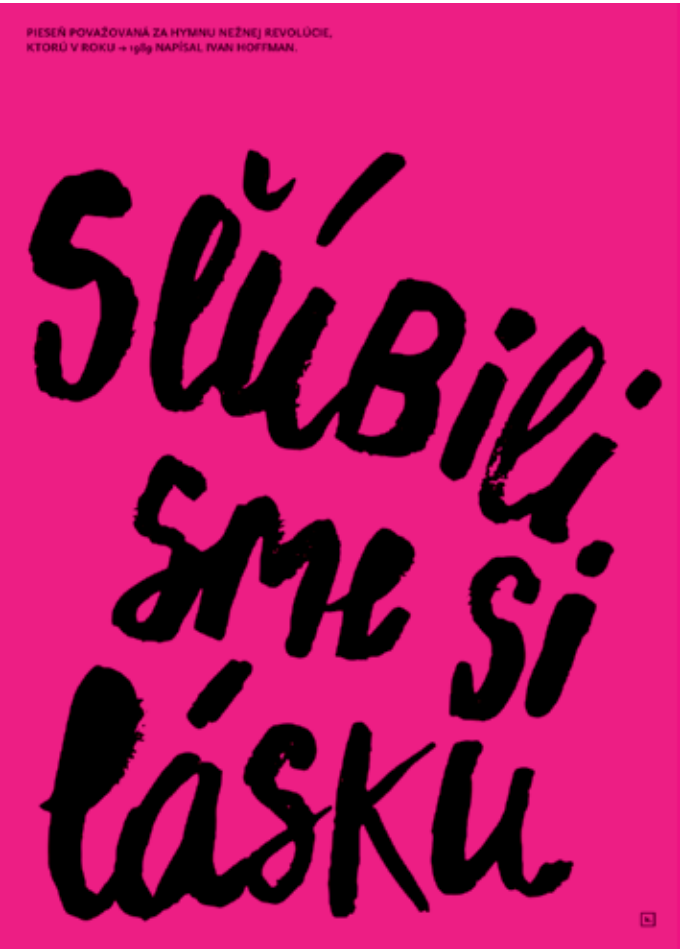

061
063

064
065

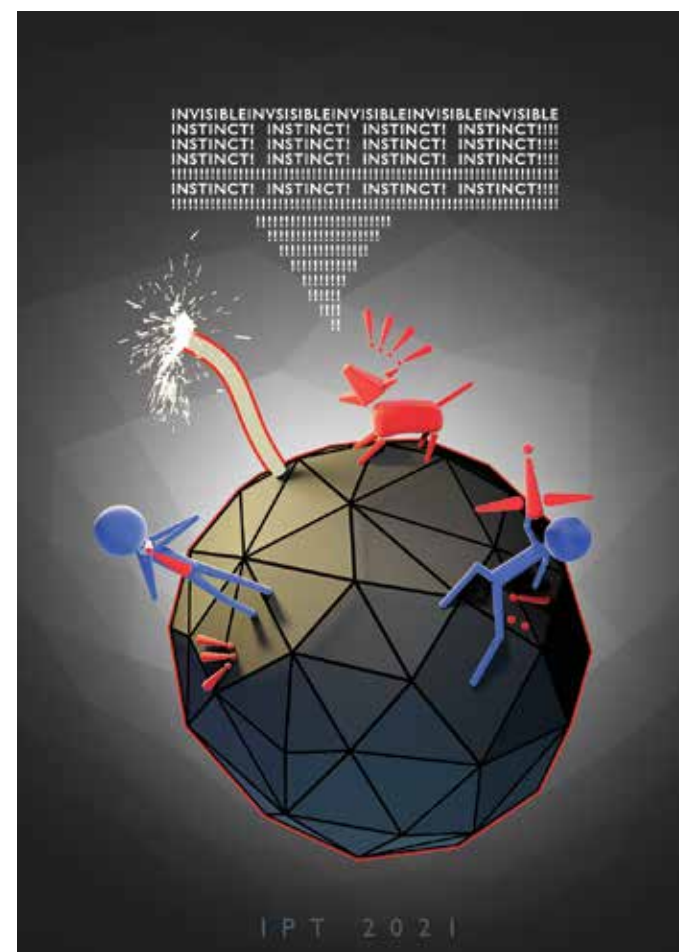
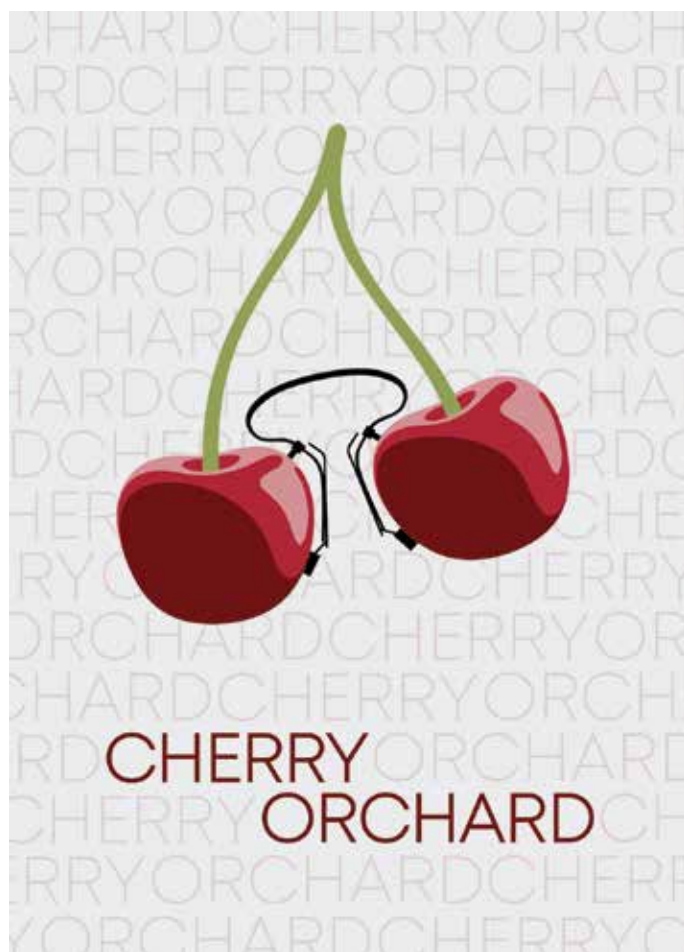
064 | LONDINOVÁ, Kristýna | TBU
065 | MONSPORTOVÁ, Kateřina | BUT
066 | NGUYEN, Quang Milan | TBU

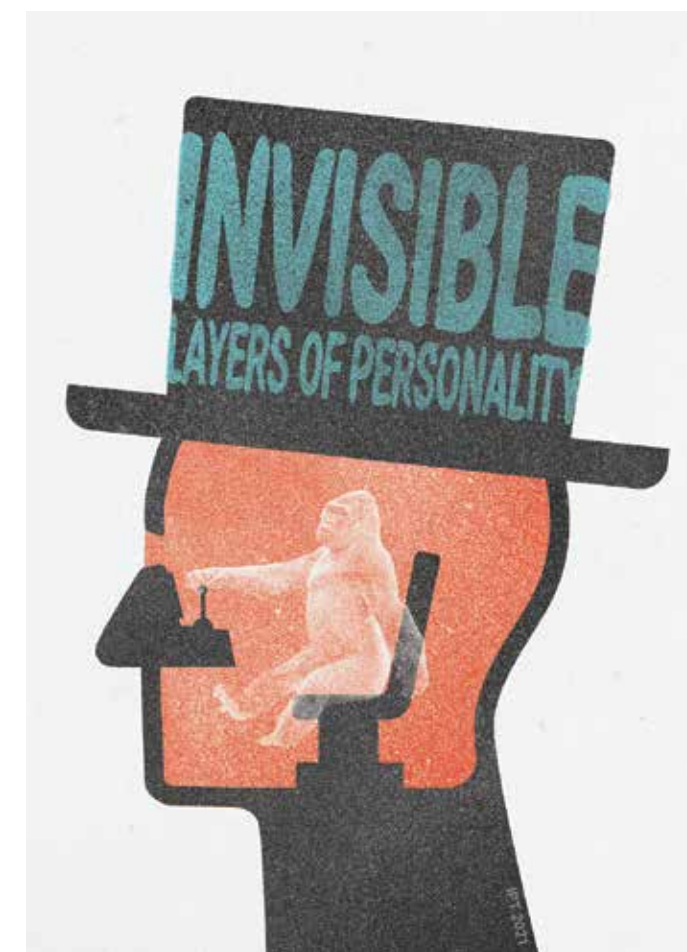
067 | **PALAMARCHUK, Hanna** | UJEP
068 | **PAŠ, Antonín** | BUT
069 | **POSPÍŠILOVÁ, Eliška** | UJEP

069

ŠTECOVÁ, Valerie	UJEP	070
TRUHLÁŘ, Jonáš	BUT	071
VÍTEK, Jan	BUT	072

071

MAJEWSKI, Lech

A Varsói Művészeti Akadémián diplomát szerző és a lengyel, sőt az európai plakátszcéna meghatározó alakjának, Henryk Tomaszewskinek a műterméből induló Majewski a szakma egyik veteránjának számít. A Nemzetközi Plakát Biennálé elnöki funkcióját jelenleg ő tölti be. Könyvtervező és illusztrátor munkája mellett a lengyel plakát műfajának megújításában az elmúlt negyven évben elért eredményei különösen meghatározónak bizonyultak tanítványok generációi, sőt nem egyszer Közép-Európában dolgozó kollégái számára is. Alkotásaiban a képi elemek megbonthatatlan egységet alkotnak a tipográfiával. Egy olyan vizuális játék részesévé teszik a nézőt, amiben a betűket képekként, a képeket betűkként kell nézni vagy olvasni. Majewski kedveli az elaprózott, a kompozíciót hálószerű struktúráként ellepő feliratokat és az ezek ellentétét jelentő nagy, monoblokk formákat. Plakátjairól a feldolgozni kívánt témára asszociáló fiktív karakterek köszönnek vissza, melyek egy személyes mitológia szereplőiként újra és újra feltűnnek. Művei ezáltal könnyen azonosítható brandekké, arculati elemekké, szimbólummá lényegülő jelentéshordozókká válnak. A művész plakátjaira egyaránt jellemző a groteszk nyelvezet, egy-egy vizuális elem túlhangsúlyozására törekvő, a pop-artban gyökerező montázsszerű képépítkezés, és a jellegzetes fanyar színvilág.

Diplomát ziskal na Akademii wýtvarných umění ve Varšavě a je určující osobností na evropské scéně plakátu. Majewski svoji dráhu začal v ateliéru Henryka Tomaszewského a patří k veteránům této profese. V současnosti předsedá Mezinárodnímu bienále plakátu. Kromě navrhování a ilustrování knih dosáhl v obnovení žánru polského plakátu za uplynulých čtyřicet let výsledků, které měly určující význam nejen pro generace studentů, ale nejednou i pro jeho kolegy působící ve střední Evropě. Obrazové prvky jeho děl tvoří nerozborný celek s typografií. Diváka promění v účastníka takové vizuální hry, v které na písmena je nutno hledět jako na obrazy a na obrazy, jako by to byla písmena, nebo je zapotřebí číst je tímto způsobem. Majewski má v oblíbě rozdrobené titulky, které se na obrazu táhnou jako síťová struktura, a líbí se mu i jejich protiklad, velké formy monobloků. Na jeho plakátech se vrací fiktivní postavy vyvolávající asociace na téma, které umělec hodlá zpracovat, a tyto postavy se stále znovu objevují jako aktéři osobní mytologie. Z tohoto důvodu se jeho díla promění na lehce identifikovatelné značky, profilové prvky a symboly. Umělcovy plakáty rovněž charakterizuje groteskní jazyk, snaha o silné zvýraznění některých vizuálních prvků, výstavba obrazu jako montáže vycházející z pop-artu a typický přitrpklý svět barev.

Lech Majewski, który uzyskał dyplom w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych jako wychowanek pracowni największego artysty polskiej, a nawet europejskiej szkoły plakatu, Henryka Tomaszewskiego, uważany jest za jednego z wielkich twórców gatunku. Obecnie sprawuje funkcję prezydenta Międzynarodowego Biennale Plakatu. Projektuje książki i wykonuje ilustracje, a jego osiągnięcia w dziedzinie odnowienia gatunku polskiego plakatu w ciągu minionych czterdziestu lat okazały się fundamentalne dla generacji uczniów, nierzadko również kolegów z całej Europy Środkowej. W pracach Lecha Majewskiego elementy obrazowe tworzą nierozrwalną całość z typografią. Czynią odbiorcę uczestnikiem wizualnej gry, podczas której obrazy należy oglądać lub odczytywać jako litery, litery zaś jako obrazy. Majewski lubi napisy rozdrobnione, ogarniające całą kompozycję niczym sieciowa struktura, ale używa też będących ich przeciwieństwem dużych form, monobloków. Na jego plakatach widzimy kojarzące się z opracowywaną tematyką fikcyjne postaci, które jako bohaterowie osobistej mitologii są figurami często powracającymi. Dzięki temu jego dzieła stają się nośnikami treści łatwo identyfikowalnych jako marka, element wizerunku czy symbol. Plakaty artysty charakteryzuje groteskowy język, dążący do przesadnego zaakcentowania jakiegoś elementu wizualnego, budowanie wychodzącego z pop-artu, przypominającego montaż obrazu, a także niepowtarzalny, cierpki świat barw.

Diplom získal na Akadémii výtvarných umení vo Varšave, a je smerodajnou osobnosťou na európskej scéne plagátu. Majewski svoju dráhu začal v ateliéri Henryka Tomaszewského a patrí k veteránom tejto profesie. V súčasnosti predsedá Medzinárodnému bienále plagátu. Okrem navrhovania a ilustrovania kníh dosiahol v obnovení žánru poľského plagátu za uplynulých štyridsať rokov také výsledky, ktoré mali určujúci význam nielen pre generácie študentov, ale neraz aj pre jeho kolegov pôsobiacich v strednej Európe. Obrazové prvky jeho diel tvoria nerozborný celok s typografiou. Diváka premenia na účastníka takej vizuálnej hry, v ktorej písmená treba vidieť alebo čítať ako keby boli obrazy, a obrazy ako keby boli písmená. Majewski má záľubu v rozdrobených nápisoch, ktoré sa na kompozícii rozprestierajú ako sieťová štruktúra, a má rád aj ich protiklad, veľké formy monoblokov. Na jeho plagátoch sa opakovane objavujú fiktívne charaktery vyvolávajúce asociácie na tému, ktorú umelec chce spracovať, a tieto charaktery sa opäť a opäť objavujú ako aktéry osobnej mytológie. Z tohto dôvodu sa jeho diela stávajú ľahko identifikovateľnými značkami, profilovými prvkami a symbolmi. Umelcove plagáty rovnako charakterizuje groteskný jazyk, snaha o prílišné zvýraznenie toho-ktorého vizuálneho prvku, výstavba obrazu ako montáže koreniacej v pop-arte, a typický trpkastý svet farieb.

Majewski, who graduated from the Warsaw Academy of Arts and started from the studio of Henryk Tomaszewski, a leading figure in the Polish and even European poster scene, is considered one of the veterans of the profession. He is currently chairing the International Poster Biennale as its president. In addition to his work as a book designer and illustrator, his achievements in renewing the Polish poster genre over the past forty years have proved particularly decisive for generations of students, and more than once for his colleagues working in Central Europe. In his works, pictorial elements form an indivisible unity with typography. They make the viewer become part of a visual game in which the letters must be viewed or read as images, the images as letters. Majewski likes the fragmented inscriptions that cover the composition as a mesh-like structure and the large, monoblock forms that contrast with them. His posters return to the fictional characters associated with the theme they want to process, which reappear again and again as characters of a personal mythology. In this way, his works become easily identifiable brands, image elements, and carriers of meaning that are essential symbols. The artist's posters are characterized by grotesque language, montage-like image construction rooted in pop-art, which seeks to overemphasize a visual element, and the characteristic harsh world of colours.

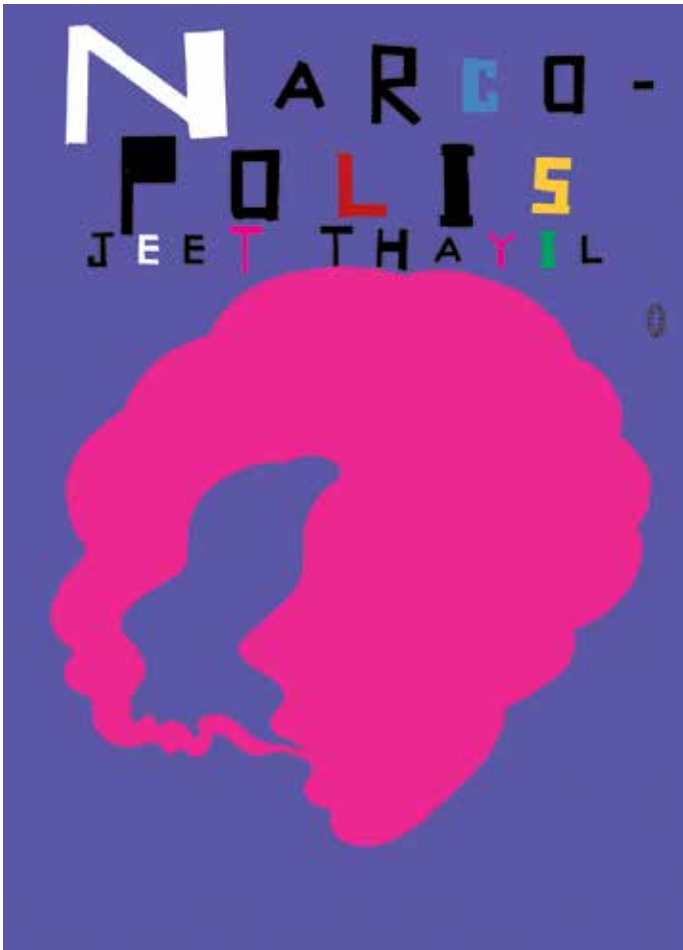

073
075

074

073, 074, 075 | MAJEWSKI, Lech

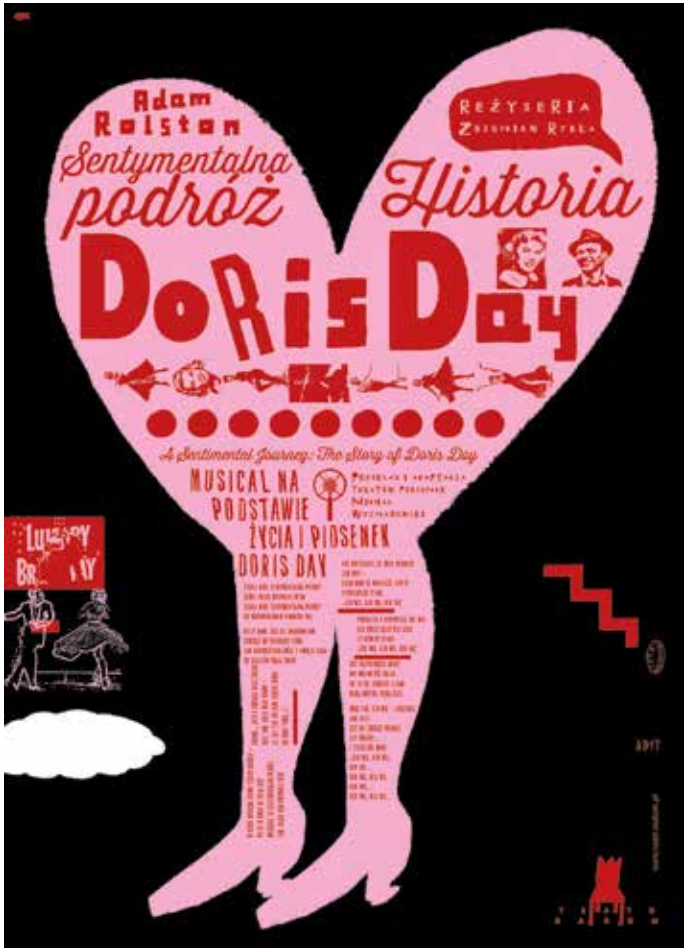
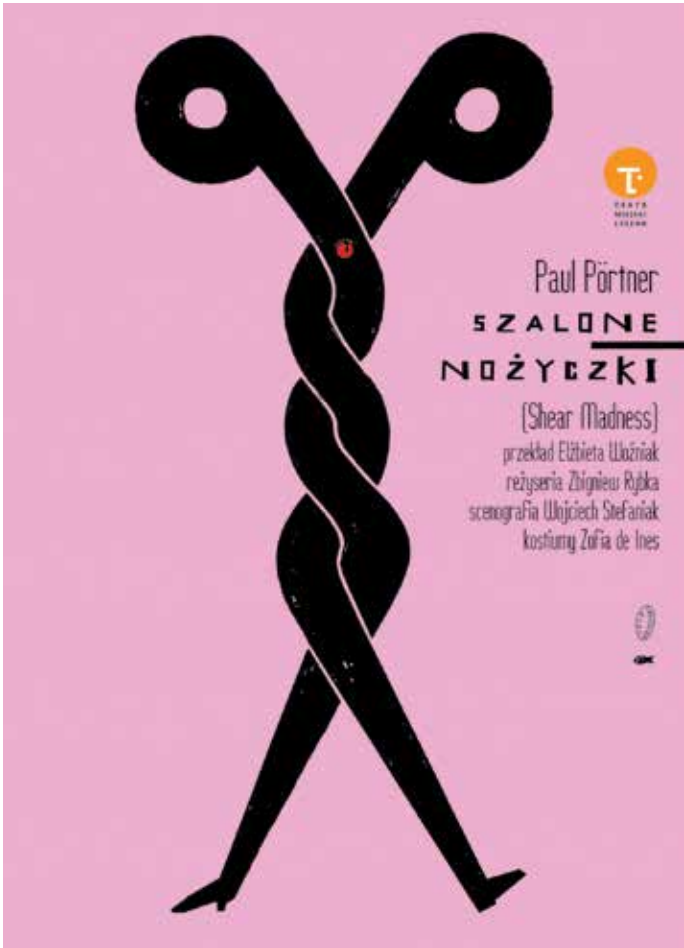

076

MAJEWSKI, Lech | 076, 077, 078

077
078

PLUTA, Władysław

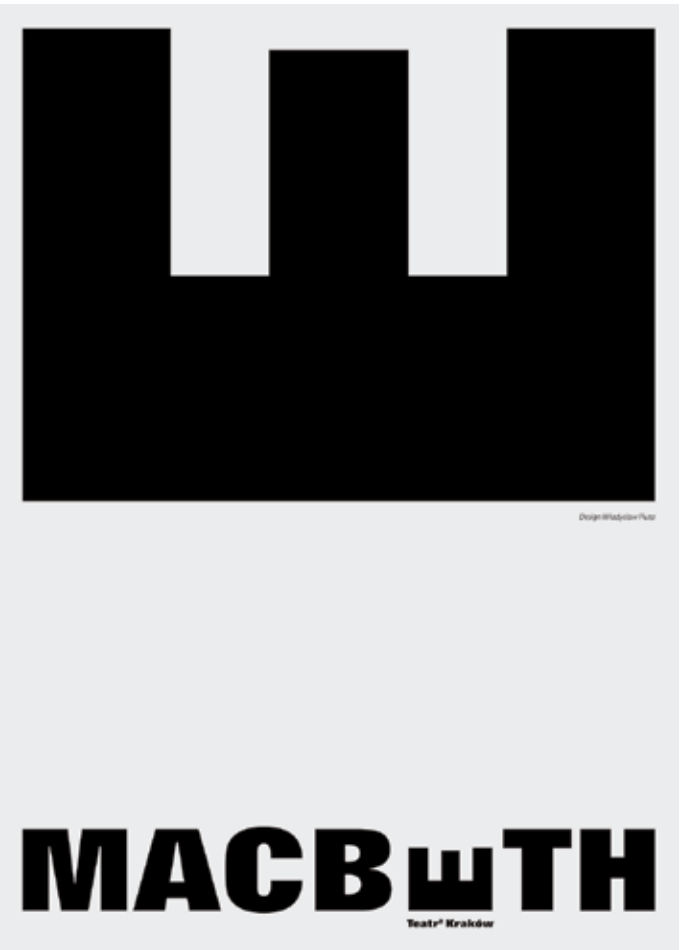
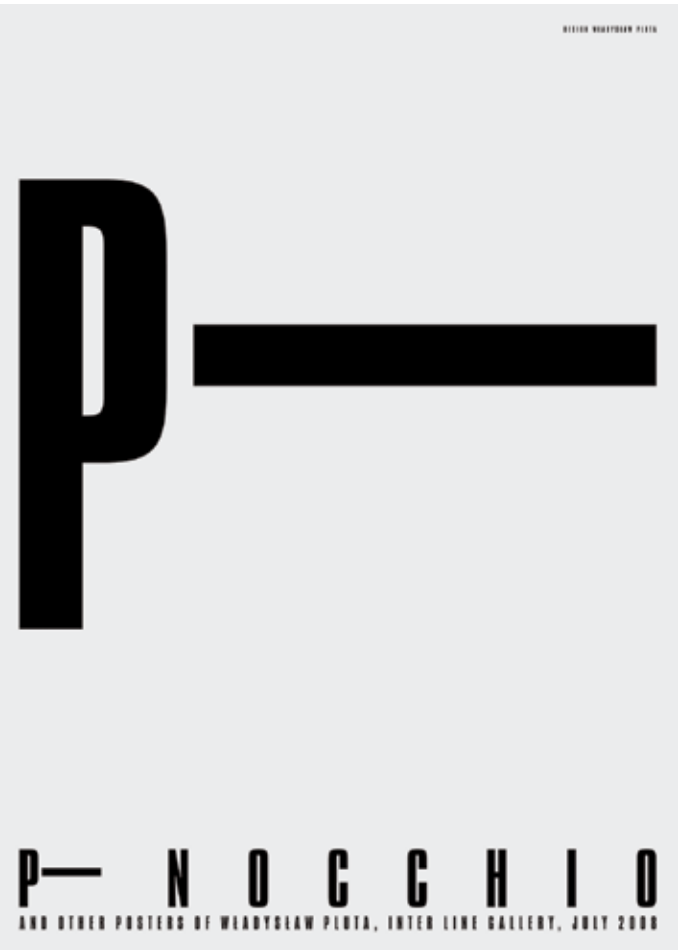
Élete jelentős részét a tervező- és a hagyományos grafikának, emellett a diákok oktatásának szentelte az általa sok éven át vezetett Vizualis Kommunikáció Tan-széken a krakkói Jan Matejko Képzőművészeti Akadémia Ipari Formatervezés Intézetében. Lengyelországon kívül a világ számos más országában is tanított. Művészetében azon tudás felhasználására törekszik, melyet a vizualitás, az olvashatóság és a grafikai szemantika, valamint a széles értelemben vett emberismeret nyújt. A tipográfiai jelek Pluta számára olyan építőkövek, melyek saját, funkcionális szerepüktől elvonatkoztatva ugyanazt a szerepet töltik be, mint egy festő számára a vonalak, a formák, a tónusok vagy a színek. Műveiben nemcsak a betűk kiválasztása és transzformációja történik a klasszikus közép-európai avantgárd előképek (Mieczysław Szczuka, Kassák Lajos, Karel Teige, Zdeněk Rossmann) figyelembevételével, de a jellegzetes tipografikák szellemes és találó megoldásai is formabontó szándékról árulkodnak. A minimalista eszközökkel való maximális hatás közvetítése az, amelyet tervezéskor az egyik legfőbb szempontnak tekint. Pluta sziporkázó ötletességéhez ugyanakkor nagyfokú játékosság, fanyar humor, elegancia és utánozhatatlan stílus társul.

Značnou časť svojho života venoval výuce designu, tradičnej grafiky a vzdelávaniu študentů v Inštitute průmyslového designu Akademie výtvarných umění Jana Matěje v Krakově na Katedře vizuální komunikace, kterou vedl dlouhá léta. Kromě Polska učil i v dalších zemích světa. Ve svém umění se snaží využít znalosti z oblasti vizuálnosti, čitelnosti a grafické sémantiky, jakož i široce interpretovaný lidský poznatek. Pro jeho umění je charakteristický psychologický prostor mezi čtením a viděním, sémantika písmena a odhalování asociativních významů přidružených k systému vizuálních signálů. Typografické znaky představují pro Plutu i stavební kámen, který v důsledku abstrahování od vlastní funkce sehrává stejnou roli, jako v případě malíře čáry, formy, odstíny nebo barvy. V jeho dílech nejen výběr a transformace písmen se uskutečňuje se zřetelem na předobrazy klasické střeoevropské avantgardy (Mieczysław Szczuka, Lajos Kassák, Karel Teige, Zdeněk Rossmann), ale i důvtipná a přiléhavá řešení charakteristických typografik prozrazují snahu o destrukci forem. Zprostředkování maximálního účinku minimalistickými prostředky znamená pro něho jeden z nejdůležitějších aspektů plánování. S Plutovou jiskřivou vynalézavostí se současně spojuje markantní hravost, trpký humor, elegance a nenapodobitelný styl.

Znaczącą część życia Pluta poświęcił projektowaniu graficznemu i nauczaniu studentów w Katedrze Komunikacji Wizualnej (której był wieloletnim kierownikiem) Wydziału Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych imienia Jana Matejki w Krakowie. Poza Polską wykładał również w wielu krajach świata. Jego sztukę cechuje dążenie do wykorzystywania wiedzy z dziedziny percepcji wizualnej, czytelności, semantyki graficznej i szeroko rozumianej wiedzy o człowieku. Znaki typograficzne są dla Pluty elementami kompozycyjnymi, które oderwawszy się od swoich podstawowych funkcji, stają się tym samym, czym dla malarza linie, formy, tony czy kolory. W jego pracach zachodzi nie tylko wybór i transformacja liter, nawiązująca do wzorów klasycznej awangardy środkowoeuropejskiej (Mieczysław Szczuka, Lajos Kassák, Karel Teige, Zdenek Rossmann), albowiem typowe dla niego pomysły i celne rozwiązania graficzne świadczą też o zamiarze przełamania tych form. Osiągnięcie maksymalnego wrażenia minimalistycznymi środkami podczas tworzenia projektu uważa za jeden z najważniejszych celów. Skrzęca się pomysłowość Pluty wyraża się w inicjowaniu gry z odbiorcą, cierpkim humorem, elegancji i niepodrabialnym stylem.

Značnú časť svojho života venoval vyučovaniu dizajnu a tradičnej grafiky. Je veľaváženým profesorom svojej alma mater, Akadémie výtvarného umenia Jana Matejka v Krakove, kde dlhé roky viedol Inštitút priemyselného dizajnu na Katedre vizuálnej komunikácie. Okrem Poľska vyučoval aj vo viacerých krajinách sveta. Vo svojom umení sa snažil využiť tie znalosti, ktoré ponúka tak vizuálnosť, čitateľnosť a grafická sémantika, ako aj široko interpretovaný ľudský poznatok. Typografické znamenia sú pre Plutu také stavebné kamene, ktoré v dôsledku abstrahovania od ich vlastnej funkcie zohrávajú tú istú rolu, ako v prípade maliara čiary, formy, odtiene alebo farby. V jeho dielach sa nielen výber a transformácia písmen dejú so zreteľom na predobrazy klasickej stredoeurópskej avantgardy (Mieczysław Szczuka, Lajos Kassák, Karel Teige, Zdeněk Rossmann), ale snahu o deštrukciu foriem prezrádzajú aj dôvtipné a príliehavé riešenia charakteristických typografík. Sprostredkovanie maximálneho účinku minimalistickými prostriedkami znamená pre neho jeden z najdôležitejších aspektov plánovania. Plutova iskrivá nápaditosť sa súčasne spája s markantnou hravosťou, trpkým humorom, elegantnosťou a nenapodobiteľným štýlom.

He devoted a significant part of his life to the teaching of design and traditional graphics at the Jan Matejko Academy of Fine Arts in Kraków, where he was the longstanding head of the Institute of Visual Communication at the Department of Industrial Design. He has taught in several countries around the world also outside of Poland. In his art he aims to use the knowledge given by the visuality, the readability and the semantics of graphics as well as the broadly interpreted insight into human nature. To Pluta typographic signs are building blocks which, abstracted from their own functional role, play the same role as lines, shapes, tones, or colours for a painter. In his works, not only the selection and transformation of the letters are done by taking into account the classical Central European avant-garde foreshadowings (Mieczysław Szczuka, Lajos Kassák, Karel Teige, Zdeněk Rossmann), but also the witty and apt solutions of the characteristic typographies reveal a form-breaking intention. Mediating maximum impact with minimalist tools is what he considers to be one of the main aspects when designing. At the same time, Pluta's sparkling ingenuity is accompanied by a high degree of playfulness, bitter humour, elegance, and an inimitable style.

079

080

081

082

084

083

PLUTA, Władysław | 079,080,081

082,083,084 | PLUTA, Władysław

ZIEMISZEWSKA, Agnieszka

Ałódźi és a varsói Képzőművészeti Akadémián szerzett diplomát. A varsói Lengyel–Japán Informatikai Akadémián, valamint a varsói Képzőművészeti Akadémián oktató művésznő többnyire experimentális plakátokat készít és a médiumot a művészet univerzális, autonóm és öntörvényű kifejezőeszközének tekinti. Intellektuális alkotó, aki a metaforák nyelvén gondolkodik és a képpel kifejezhető, a társadalmi nyilvánosság eszközeként minél több emberhez eljuttatható üzenetekre fordítja le élményeit. A ropogós frissesség, a fiatalos látásmód és a mainstreamet elutasító tudatos kívülállás jellemzi Ziemiszewska plakátjainak a betűk és képi montázsok optikai dekonstrukciójából születő, erősen felkavaró és impulzív esztétikáját. A képmezőt textúraként behálózó apró részletekből szervezett szuggesztív kompozíciói minden zárványszerűsége ellenére globálissá érő és optimizmusra érett világunk egyfajta tükrképének is tekinthetők. A művésznő a plakátot nemcsak a kommunikáció, de az intervenció és az invenció eszközének is tekinti – ebből adódik, hogy a médium a közönség részvételére építő, köztéri művészeti akcióiban is szerephez jut. Oktatói munkájában legfontosabb célja és üzenete a diákokkal és oktatókkal való együttműködés. A világ számos országában tartott előadásokat és gyakorlatokat.

Studovala na Akademii wýtvarných umění v Lodži a ve Varšavě. Vyučuje na Polsko–japonské akademii informatiky jakož i na Varšavské akademii wýtvarných umění a jako umělkyně vytváří především experimentální plakáty a zmíněné médium považuje za univerzální, autonomní a svéprávný vyjadřovací prostředek. Jde o intelektuální autorku, která uvažuje v jazyce metafor a své zážitky překládá do jazyka vzkazů, které se dají vyjádřit obrazem, a protože patří k prostředkům společenské veřejnosti, lze je zprostředkovat co největšímu počtu lidí. Silně vzrušující a impulzivní estetiku jejích plakátů rodících se z optické dekonstrukce písmen a obrazových montáží charakterizuje chrupavá svěžest, náhled typický pro mládí a vědomý postoj nezúčastněného člověka odmítajícího mainstream. Na sugestivní kompozice uspořádané z drobných detailů, které protkávají rovinu obrazu jako textura, můžeme hledět jako na problém části a celku, na jakýsi zrcadlový obraz našeho světa, který sice působí jako uzavřenina, ale dohrává do globální podoby a je zralý na optimismus. Umělkyně nepovažuje plakát jen za prostředek komunikace, ale též intervence a invence – tím je pak dáno, že médium dostává roli i na uměleckých akcích ve veřejných prostorech, které staví na účasti publika. Jejím nejdůležitějším cílem a poselstvím ve výuce je spolupráce se studenty a vyučujícími. Přednášela a vedla kurzy v mnoha zemích světa.

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi i w Warszawie. Wykładowczyni Polsko–Japońskiej Akademii Technik Komputerowych oraz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Wykonuje na ogół plakaty eksperymentalne i gatunek ten traktuje jako uniwersalny, autonomiczny i suwerenny środek wyrazu sztuki. To artystka intelektualna, uciekająca się do języka metafor i ujmująca własne przeżycia w przesłania wyrażane obrazem, docierające dzięki temu gatunkowi komunikacji społecznej do możliwie największej liczby odbiorców. Zrodzoną z optycznej dekonstrukcji montażu liter i obrazów, silnie oddziałującą i impulsywną estetykę plakatów Ziemiszewskiej cechuje „chrupiąca” świeżość, młodzieńczy sposób widzenia i świadome oderwanie się od mainstreamu. Sugestywne kompozycje zbudowane z drobnych szczegółów pokrywających niczym tekstura całe pole obrazu mogą być potraktowane jak lustro dla świata globalizującego się pomimo wszelkiej wypowoci i powoli dojrzewającego do optymizmu. Artystka traktuje plakát nie tylko jako narzędzie komunikacji, lecz również jako środek interwencji i inwencji – dlatego to medium odgrywa rolę również w jej akcjach artystycznych przeprowadzanych w przestrzeni publicznej i bazujących na współuczestnictwie publiczności. W pracy akademickiej najważniejszym jej celem i przesłaniem jest współpraca, zarówno ze studentami, jak i innymi wykładowcami. Prowadziła warsztaty i wykłady na całym świecie.

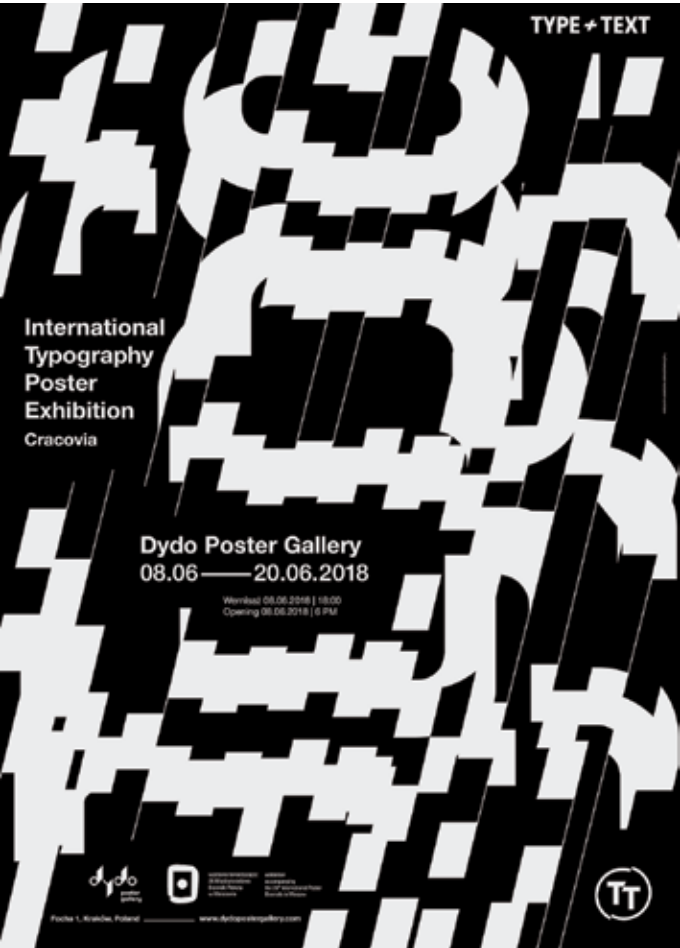
Študovala na Akadémii wýtvarných umení v Lodži a vo Varšave. Vyučuje na Poľsko–japonskej akadémii informatiky ako aj na Varšavskej Akadémii wýtvarných umení, a ako umelkyňa vytvára predovšetkým experimentálne plagáty a dané médium považuje za univerzálny, autonómny a svojrázny vyjadrovací prostriedok. Je intelektuálnou autorkou, ktorá rozmyšľa v jazyku metafor a svoje zážitky prekladá do jazyka odkazov, ktoré sa dajú vyjadriť obrazom, a keďže sú prostriedkami spoločenskej verejnosti, možno ich sprostredkovať čo najväčšiemu počtu ľudí. Silne vzrušujúca a impulzívna estetika jej plagátov rodících sa z optickej dekonštrukcie písmen a obrazových montáží charakterizuje chrumková sviežosť, mladistvé nazeralenie a vedomý postoj človeka odmietajúceho mainstream. Na sugestívne kompozície zorganizované z drobných detailov pretkávajúcich rovinu obrazu v roli textúry môžeme hľadiť ako na problém časti a celku, na akýsi zrkadlový obraz nášho sveta, ktorý napriek svojej všetkej uzavretosti dozrieva do globálnej podoby a je zrelý na optimizmus. Umelkyňa nepovažuje plagát len za prostriedok komunikácie, ale aj intervencie a invencie – z čoho vyplýva, že médium dostáva rolu aj na jej umeleckých akciách vo verejných priestoroch, ktoré predpokladajú účasť publika. Jej najdôležitejším cieľom a posolstvom vo výučbe je spolupráca so študentmi a vyučujúcimi. Prednášala a dávala praktické kurzy v mnohých krajinách sveta.

She graduated from the Academy of Fine Arts in Łódź and Warsaw. The artist, who is a lecturer at the Polish–Japanese Academy of Informatics as well as the Academy of Fine Arts in Warsaw, mostly makes experimental posters and sees the medium as a universal, autonomous and self-governing means of artistic expression. An intellectual creator who thinks in the language of metaphors and translates her experiences into messages that can be expressed with the image, can be conveyed to as many people as possible as a means of social publicity. The crisp freshness, the youthful vision and the conscious outsider attitude rejecting the mainstream characterize the highly disturbing and impulsive aesthetics of Ziemiszewska’s posters, which result from the optical deconstruction of letters and pictorial montages. Despite all its inclusions, her suggestive compositions, organized from small details that enclose the image field as a texture, can also be seen as a kind of reflection of our global and optimistic world. The artist sees the poster not only as a tool of communication, but also of intervention and invention - it follows that the medium also plays a role in public art performances based on audience participation. To her, the most important goal and message in teaching is working together with students and teachers. She has given lectures and workshops in several countries of the world.

086

ZIEMISZEWSKA, Agnieszka | 085, 086, 087

085
087

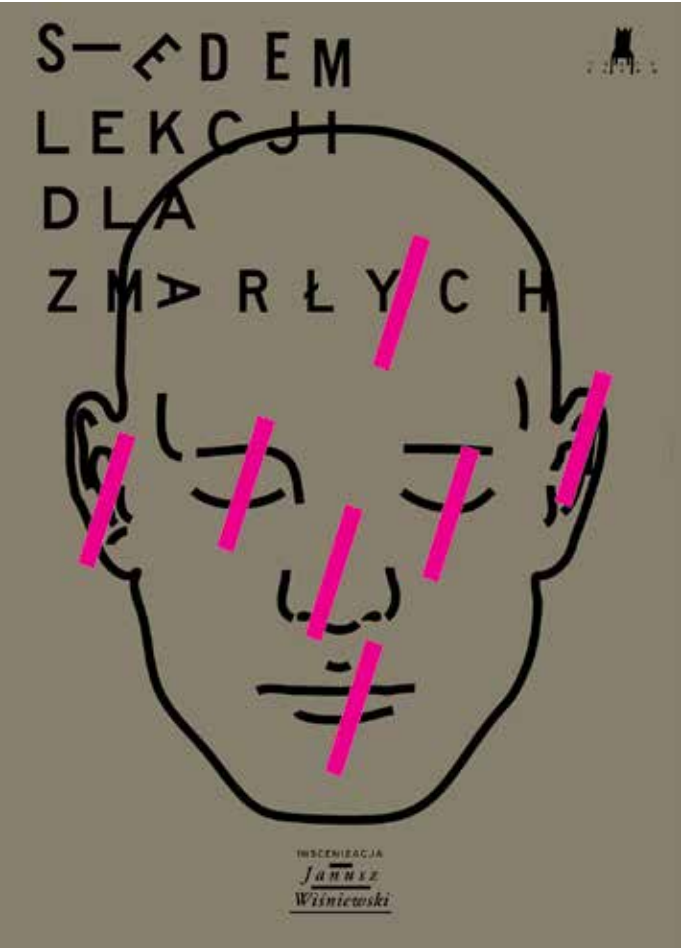
088
089

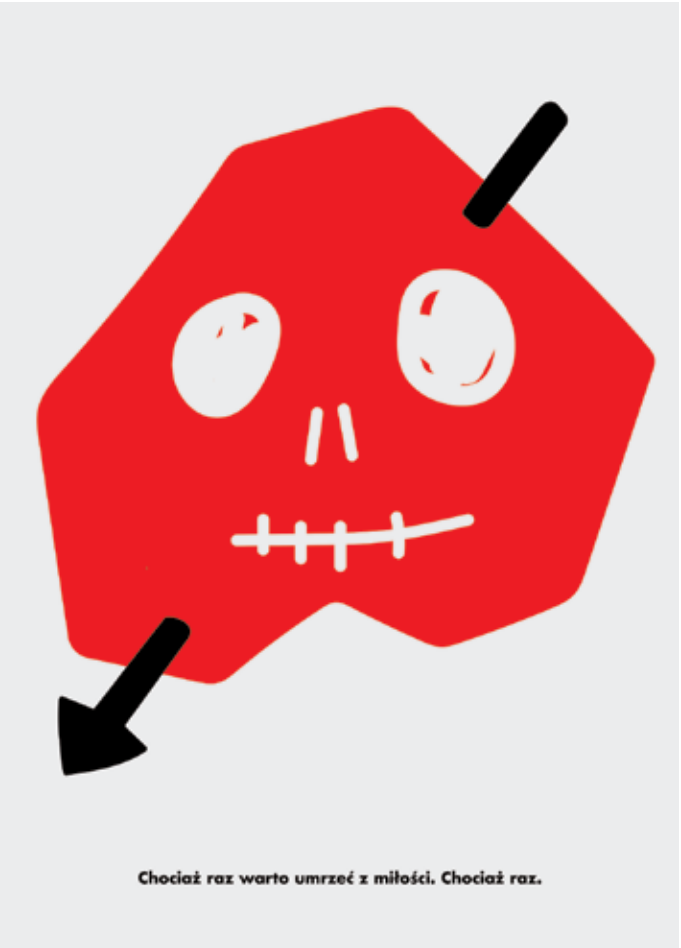
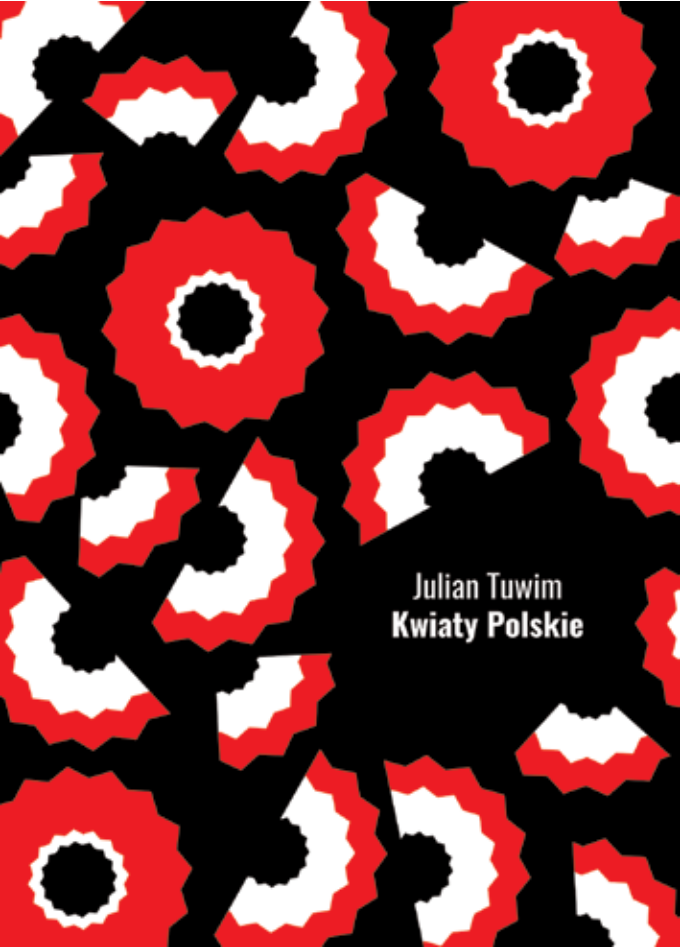
088, 089, 090 | ZIEMISZEWSKA, Agnieszka

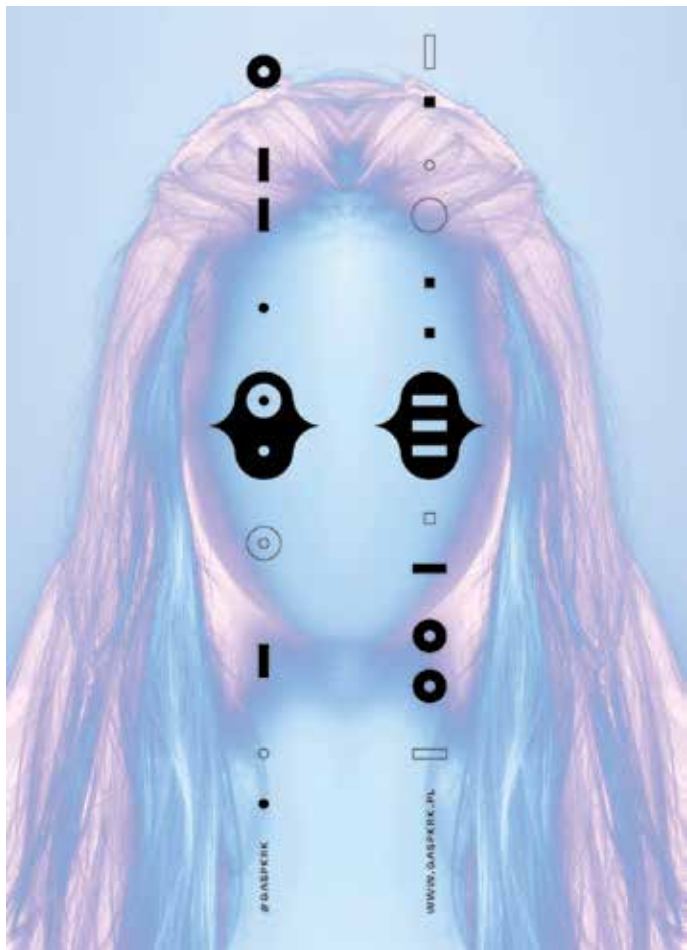
090

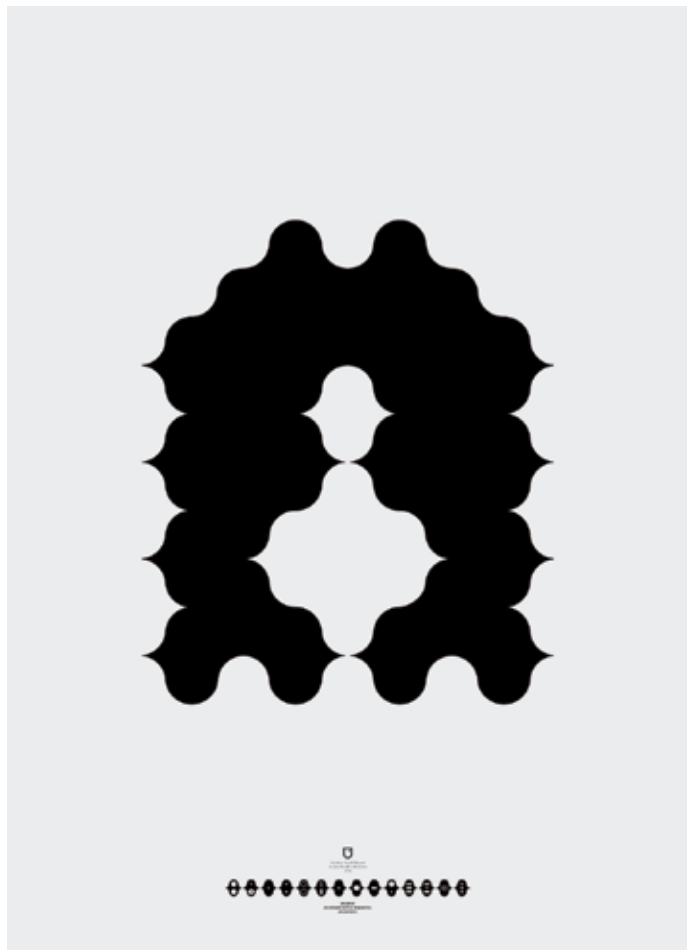

091 | CZERNIAKOWSKA, Justyna | ASP Warsaw
092 | KULTYS, Alicja | ASP Warsaw
093 | ŁABĘDŹ, Izabela | ASP Warsaw

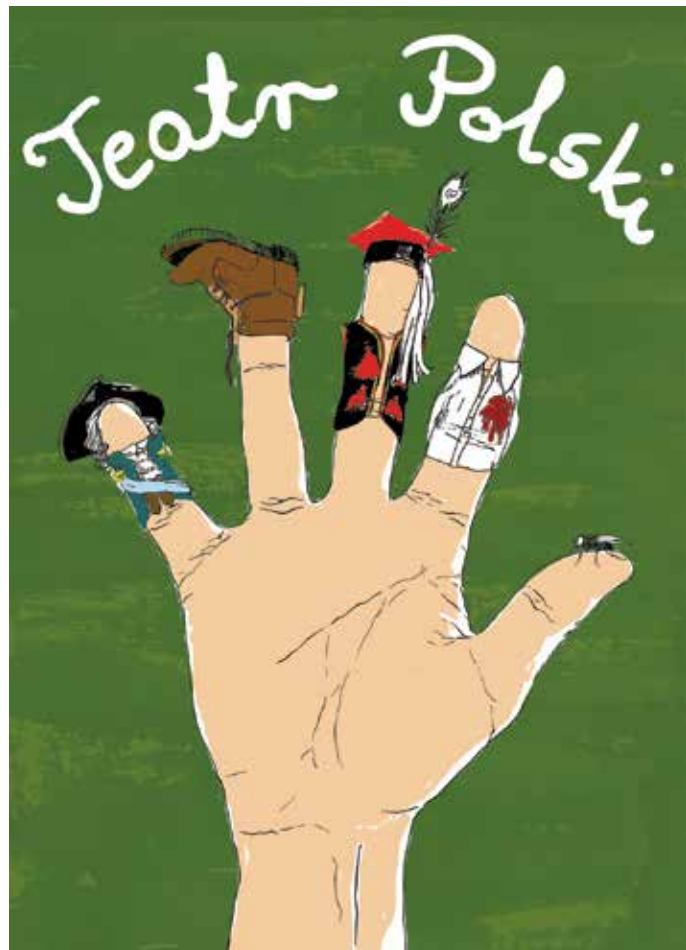

097
099

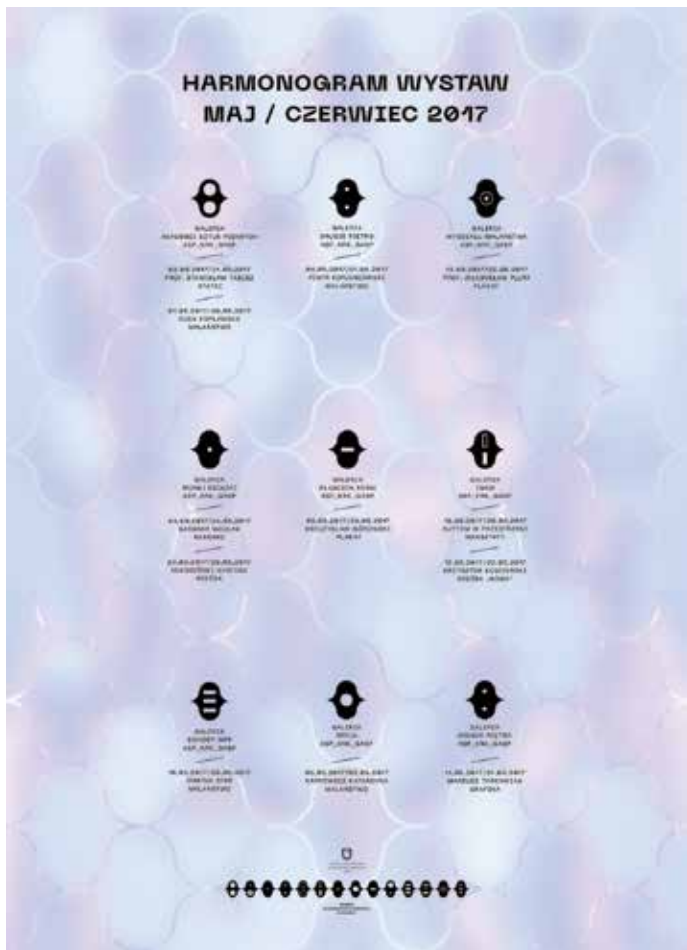
098

100

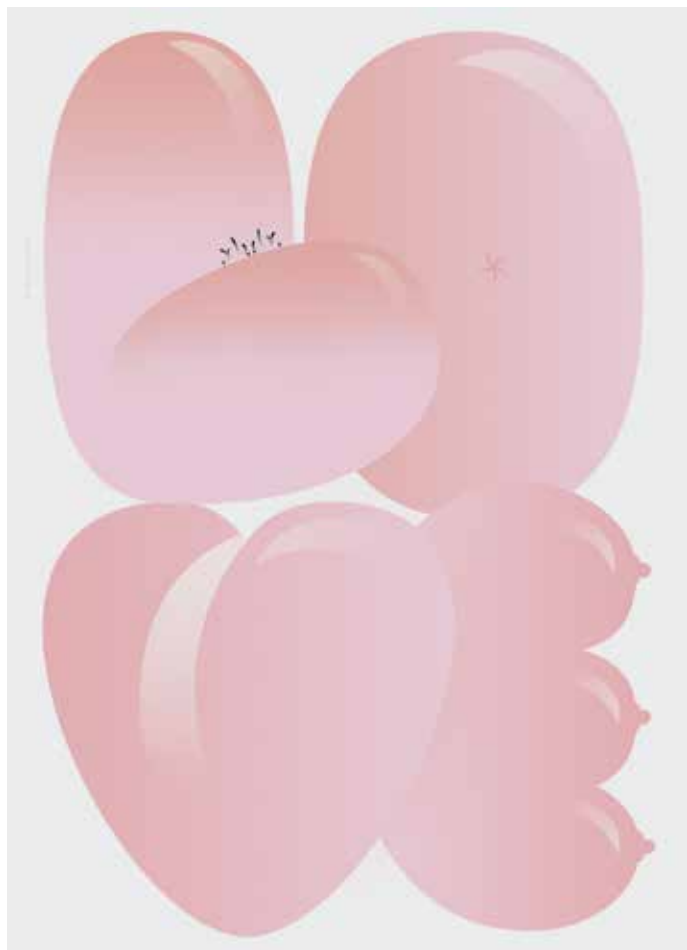

101
102

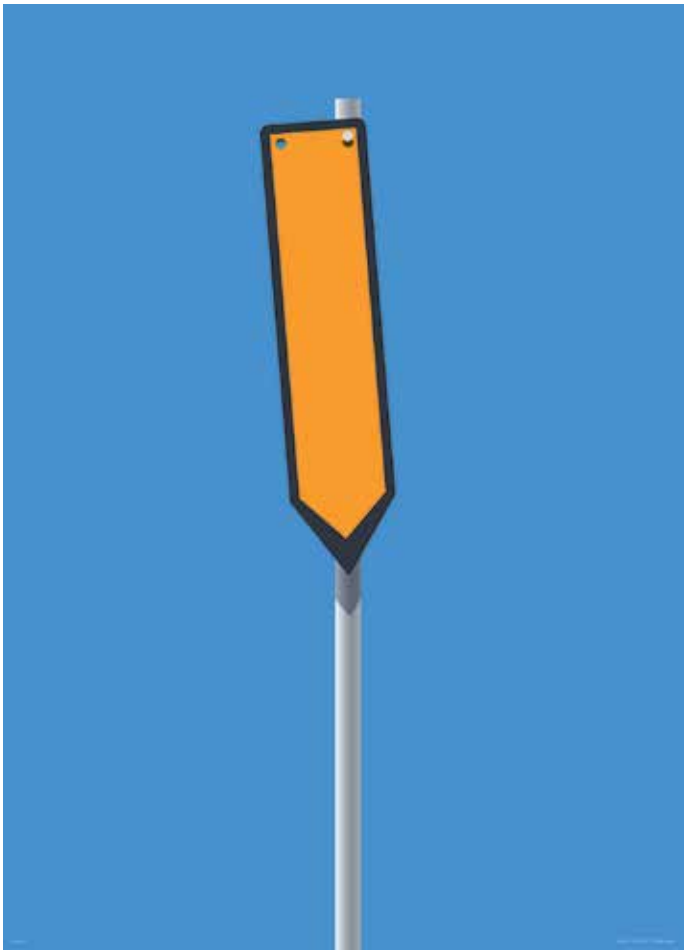

097 | **RYBA, Bartłomiej** | ASP Krakow
098 | **RYBA, Bartłomiej** | ASP Krakow
099 | **RYBA, Bartłomiej** | ASP Krakow

STANGRICKA, Aleksandra | ASP Warsaw | 100
STELMASKI, Tomasz | ASP Warsaw | 101
ŚWIERCZYŃSKA, Beata | ASP Warsaw | 102

57
PoszTerra

103

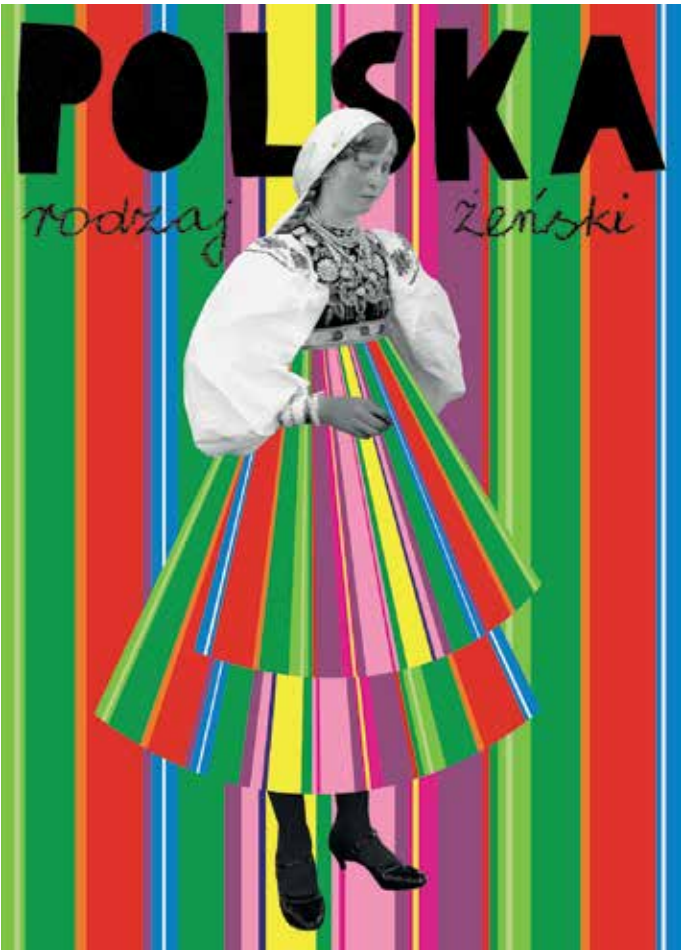
- YAMAZAKI, Karol Tomoki | ASP Warsaw | 103
- ZAJDEL, Aleksandra | ASP Krakow | 104
- ZAJDEL, Aleksandra | ASP Krakow | 105

104
105

106
108

107

- 106 | ZAJDEL, Aleksandra | ASP Krakow
- 107 | ŹELEK, Magdalena | ASP Warsaw
- 108 | ŹURAWIECKA, Maja | ASP Warsaw

HAŠČÁK, Andrej

Építészeti és iparművészeti tanulmányait követően, a festészet és a fotográfia területén is járatos Andrej Haščák szülővárosában, Kassán, a Műszaki Egyetem Művészeti Karának Formatervezési Tanszékén lett tanár. Munkái az alkalmazott grafika világának teljes spektrumát lefedik – a vállalati arculatokét, a logotípiákét, a plakátokét és a könyvtervekét. Személyes kézjegyének tekinthető a minimalista formaképzés és a digitális technológia által expresszív és képlékeny tett, harsány alapszínekre épülő festői gesztusok felszabadult, bátor használata. Plakátjaira jellemző a kompozíciót benépesítő motívumok ritmikus rendezettsége, egyfajta zenei ihletettség, mely többnyire a komplementer színek és formák vonzó-taszító erejéből adódó dinamizmussal párosul. A képi információba kódolt rejtett energiák a folyamatos mozgás, változás és átalakulás illúzióját nyújtják. Haščák vizuális szótárában a reduktív, jelzésszerű, stilizált nyelv éppen úgy jelen van, mint a kézműves, szinte szoborszerű plasztikus alakítás iránti vonzalom, és a színek szépségszerű folthatását hangsúlyozni kívánó dekoratív szemlélet.

Po absolvování studia propagační grafiky a následně průmyslového designu na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě se Andrej Haščák zaměřuje na oblast grafického a komunikačního designu. V rodném městě Košicích se stal pedagogem a vede Ateliér vizuální komunikace na Katedře designu na Fakultě umění na Technické univerzitě v Košicích. Využívá grafiku ve všech směrech své tvorby v rámci vizuální komunikace – plakáty, firemní značky a logotypy, knižní ilustrace či grafické návrhy katalogů a brožur. Za jeho osobitý rukopis můžeme považovat minimalistickou tvorbu forem a svobodné, odvážné využití malířských gest založených na pronikavých základních barvách, které digitální technologie změnila na expresivní a tvarovatelné. Pro jeho plakáty je charakteristická rytmická uspořádanost motivů, které zaplňují kompozici, a také i jistá hudební inspirace, která se většinou propojuje s dynamičností danou vábivou i odpuzující silou komplementárních barev a tvarů. Skryté energie zakódované do obrazových informací nabízejí iluzi permanentního pohybu, průběžné změny a proměny. V Haščákově vizuálním slovníku je redukovaný, náznakový, stylizovaný jazyk stejně přítomen jako náklonnost k plastickému, řemeslnému, téměř sochařskému tvarování a nacházíme u něho i dekorativní vidění s důrazem na dojem barevných skvrn vytvářejících impresivní koberec.

Po ukończeniu studiów architektonicznych i sztuki użytkowej, zdobywszy też doświadczenie w obszarze malarstwa i fotografii Andrej Haščák został wykładowcą komunikacji wizualnej w Katedrze Projektowania Form Przemysłowych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Technicznego w swoim rodzinnym mieście, Koszycach. W jego pracach odnajdujemy pełne spektrum świata grafiki stosowanej – od projektowania wizerunku, przez logotypy, plakaty, aż do projektów książek. Osobistą wizytówką jest minimalistyczne traktowanie form i swobodne, odważne użycie gestów malarskich odwołujących się do jaskrawych kolorów podstawowych, które dzięki technologii cyfrowej stają się ekspresywne i plastyczne. Charakterystyczne dla jego plakatów jest rytmiczne uporządkowanie motywów zaludniających kompozycję i pewien rodzaj muzycznego natchnienia, które łączy się na ogół z dynamizmem przyciągania i odpychania komplementarnych kolorów i form. Zakodowane w obrazowych informacjach ukryte energie stwarzają iluzję ciągłego ruchu, zmian i przekształcania się. W wizualnym słowniku Haščáka zredukowany, sygnalizujący, stylizowany język jest obecny tak samo jak skłonność do rękodzielnego, niemal rzeźbiarsko plastycznego wyrażania, a także zamiłowanie do dekoracyjnego użycia kolorów, prowadzące na myśl plamiste wzory dywanów.

Po absolvovaní štúdia propagačnej grafiky a následne priemyselného dizajnu na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave sa Andrej Haščák zameriava na oblasť grafického a komunikačného dizajnu. V rodnom meste v Košiciach stal pedagógom a vedie Ateliér vizuálnej komunikácie na Katedre dizajnu na Fakulte umení na Technickej univerzite v Košiciach. Využíva grafiku vo všetkých smeroch svojej tvorby v rámci vizuálnej komunikácie – plagáty, firemné značky a logotypy, knižné ilustrácie či grafické návrhy katalógov a brožúr. Za jeho osobitný rukopis môžeme považovať minimalistickú tvorbu foriem a slobodné, odvážne využitie maliarskych gest založených na prenikavých základných farbách, ktoré digitálna technológia zmenila na expresívne a tvarovatelné. Pre jeho plagáty je charakteristická rytmická usporiadanosť motívov, ktoré zaplňajú kompozíciu, a taktiež aj určitá hudobná inšpirácia, ktorá sa väčšinou spája s dynamizmom danou vábivou i odpudzujúcou silou komplementárnych farieb a tvarov. Skryté energie zakódované do obrazových informácií poskytujú ilúziu permanentného pohybu, priebežnej zmeny a premeny. V Haščákovom vizuálnom slovníku je redukovaný, náznakový, štylizovaný jazyk rovnako prítomný, ako náklonnosť k plastickému, takmer sochárskemu tvarovaniu a nachádzame u neho tiež dekoratívne videnie s dôrazom na dojem farebných škvŕn vytvárajúcich impresívny koberec.

After studying architecture and applied arts, Andrej Haščák, who is also experienced in painting and photography, became a teacher of visual communication at the Department of Design, Faculty of Arts at the Technical University of his hometown Košice. His work covers the full spectrum of the world of applied graphics – corporate images, logos, posters, and book designs. The liberated, bold use of picturesque gestures based on shrill basic colours made expressive and malleable by minimalist form-making and digital technology can be considered his personal handwriting. His posters are characterized by the rhythmic ordering of the motifs that populate the composition, a kind of musical inspiration, which is mostly coupled with the dynamism resulting from the attractive-repulsive power of complementary colours and shapes. The hidden energies encoded in the visual information create the illusion of continuous movement, change, and transformation. In Haščák’s visual dictionary, the reductive, sign-like, stylized language is just as present as the attraction to the handcrafted, almost sculptural plastic design and the decorative approach that seeks to emphasize the carpet-like patchwork of colours.

HAŠČÁK, Andrej | 109, 110, 111

109
111

112
113

112, 113, 114 | HAŠČÁK, Andrej

JUNEK, Dušan

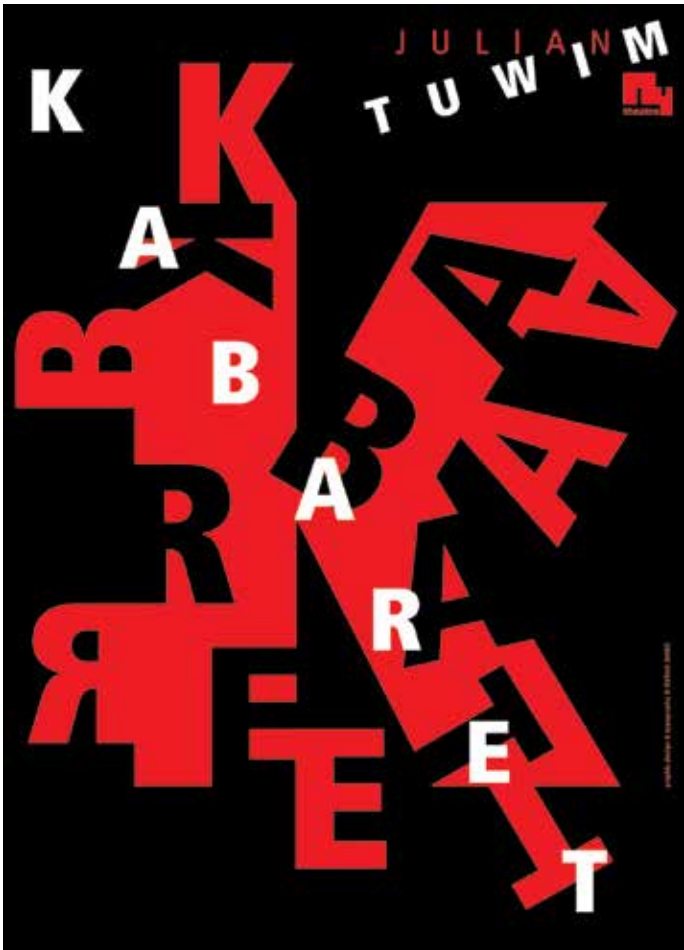
A pöstyéni születésű Junek a pozsonyi Műszaki Egyetemen építészként szerezte első diplomáját, majd a Képzőművészeti Akadémia növendékeként kezdett tervező-grafikával foglalkozni. Plakátjai a metaforák nyelvén szólnak hozzánk. Kompozícióin a betűk emblémává, logotípiává minősülnek át, foltszerű szigeteket alkotva a homogén háttér előtt. Alkotásainak leleményességét és ötletes tipográfiai megoldásait egyszerűségük, koncentrált előadásmódjuk és a formák letisztult, stilizált használatá adja. Az optikai kommunikáció sallangoktól mentes retorikájával kísérletező Junek plakátjai önmagukban is közvetíteni tudják az alkotó által elérni kívánt szignálszerű hatást, de még inkább érvényesülnek üzleti jellegű arculattervein, vagy a kulturális élet szereplőinek, például az L + S (Lasica és Satinský) Stúdiószínház számára készült vizuális koreográfiáiban. A szlovák művész sikeres szervezőkészségét bizonyítja a szakma több európai fórumán való aktív szerepvállalása is: ő volt többek mellett a Nagyszombati Plakáttriennálé kezdeményezője és társalapítója, emellett a Brnói Tervezőgrafikai Biennálé alelnökeként kuratori feladatokat látott el.

Junek, rodák z Piešťan, získal vysokoškolské vzdelá-ní nejdříve na bratislavské Technické univerzitě jako architekt a pak studoval na Vysoké škole výtvarných umění, kde se zabýval grafikou vizuálních komunikací. Jeho plakáty nás oslovují jazykem metafor. Na jeho kompozicích se písmena proměňují na emblémy a logotypie, přičemž před homogenním pozadím vytvářejí ostrovy skvrn. Vynalézavost jeho děl a důmyslná typografická řešení tkví v jejich jednoduchosti, v koncentrovaném způsobu vyjádření a čistém, stylizovaném využívání forem. Junek experimentuje s nezdobnou rétorikou optické komunikace a jeho plakáty i samy osobě jsou schopné zprostředkovat záměr tvůrce, t. j. působit dojmem signálu, a ještě výrazněji se uplatňují ve vytváření profilů komerčního charakteru, resp. ve vizuální choreografii vytvořené pro účastníky kulturního života, kupříkladu pro Štúdio L + S (divadlo pojmenované podle Milana Lasici a Júliuse Satinského). Slovenský umělec je také úspěšným organizátorem, což dokazuje i jeho aktivní přítomnost na četných středoevropských odborných fórech: kromě jiných je iniciátorem a spoluzakladatelem Mezinárodního trienále plakátu Trnava a jako místopředseda se ujímá i úkolu kurátora na Mezinárodním bienále grafického designu v Brně.

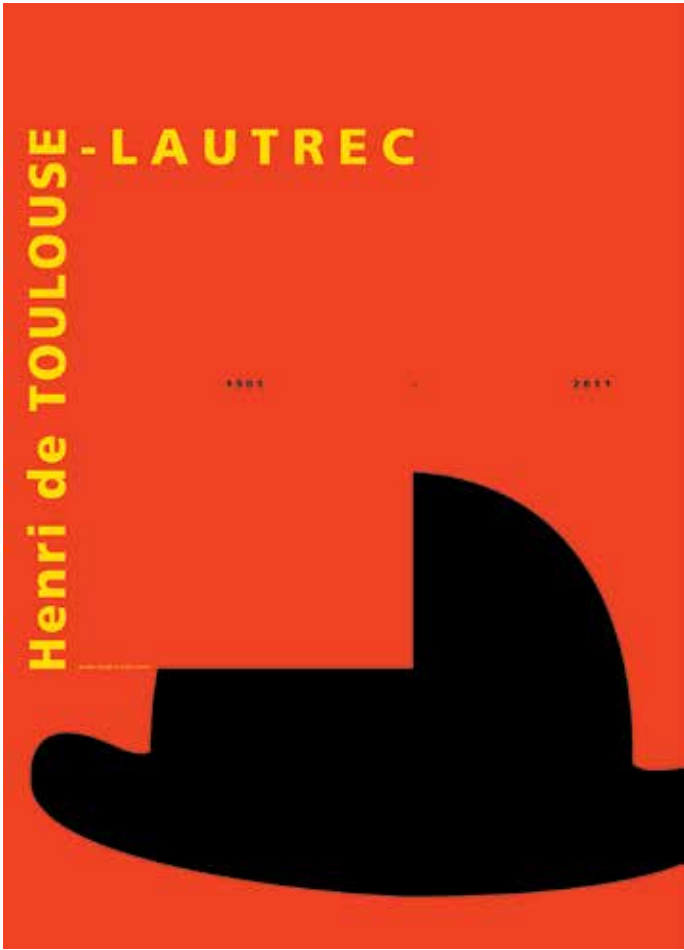
Urodzony w Piešťanach Junek pierwszy dyplom uzyskał na wydziale architektury Politechniki w Bratysławie, a następnie jako student Akademii Sztuk Pięknych zaczął się zajmować projektem graficznym. Jego plakaty przemawiają do nas językiem metafor. W tych kompozycjach litery nabierają emblematycznego, logotypowego charakteru, tworząc plamiste wysepki na homogenicznym tle. Odkrywczość i pomysłowość rozwiązań typograficznych uzyskuje dzięki prostocie, skoncentrowanej narracji i surowemu, stylizowanemu użyciu form. Plakaty Junka same w sobie doskonale przekazują zamierzone i sygnalizowane przez artystę przesłanie, ale jeszcze lepiej funkcjonują w projektach wizerunkowych dla podmiotów gospodarczych czy uczestników życia kulturalnego, jak na przykład w wizualnych choreografiach przygotowywanych dla teatru studio L + S (Lasica i Satinský). Sukcesów organizacyjnych słowackiego artysty dowodzi również jego aktywny udział w pracach rozmaitych branżowych forów europejskich; jest między innymi inicjatorem i założycielem Triennale Plakatu w Trnawie, a jako wiceprzewodniczący Berneńskiego Bienale Grafiki Użytkowej był również jego kuratorem.

Junek, rodák z Piešťan získal vysokoškolské vzdelanie najskôr na bratislavskej Technickej univerzite ako architekt a potom študoval na Vysokej škole výtvarných umení, kde sa zaoberal grafikou vizuálnych komunikácií. Jeho plagáty nás oslovujú jazykom metafor. Na jeho kompozíciách sa písmená premieňajú na emblémy a logotypie, pričom pred homogénnym pozadím vytvárajú ostrovy škvŕn. Vynaliezavosť jeho diel a dôvtipné typografické riešenia spočívajú v ich jednoduchosti, v koncentrovanom spôsobe vyjadrenia sa a čistým, štylizovaným využívaním foriem. Junek experimentuje s nezdobenou rétorikou optickej komunikácie a jeho plagáty aj samy osebe sú schopné sprostredkovať zámer tvorcu, t. j. pôsobiť dojmom signálu a ešte výraznejšie sa uplatňujú vo vytváraní profilov komerčného charakteru resp. vo vizuálnej choreografii vytvorenej pre aktérov kultúrneho života, napr. pre Štúdio L + S (divadlo pomenované podľa Milana Lasicu a Júliusa Satinského). Slovenský umelec je aj úspešným organizátorom, čo dokazuje aj jeho aktívna prítomnosť na viacerých európskych odborných fórach: okrem iných je iniciátorom a spoluzakladateľom medzinárodného Trienále plagátu Trnava a ako podpredseda sa zhostúje aj úloh kurátora na Medzinárodnom bienále grafického dizajnu v Brne.

Born in Piešťany, Junek earned his first degree in architecture from the Technical University of Bratislava, then began working in design graphics as a student of the Academy of Fine Arts. His posters speak to us in the language of metaphors. In his compositions, the letters are reclassified as emblems, logotypes, forming patchy islands in front of a homogeneous background. The ingenuity and imaginative typographic solutions of his creations are given by their simplicity, concentrated presentation, and the clean, stylized use of forms. Experimenting with the frills-free rhetoric of optical communication, Junek's posters can also within themselves convey the signal-like effect the artist wants to achieve but are even more prevalent in his business portraits or visual choreography created for cultural actors such as the studio theatre of the L + S (Lasica and Satinský). The successful organizing skills of the Slovak artist are demonstrated by his active participation in several European forums of the trade as well, including the establishment of the Trnava Poster Triennale as its initiator and co-founder or fulfilling the curatorial tasks as the vice-president of the Brno Design Graphic Biennale.

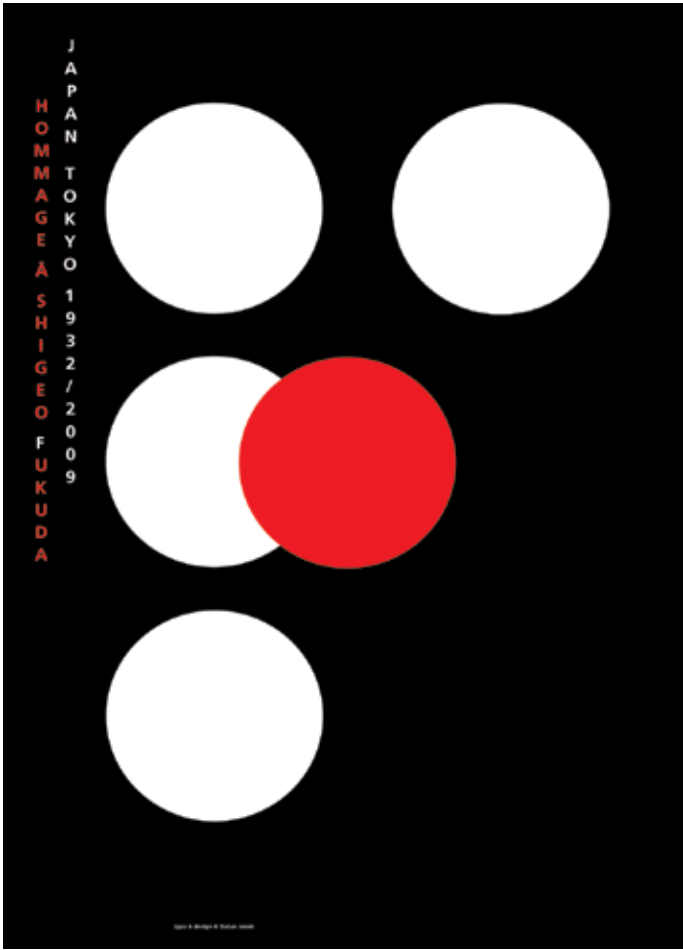

115
116

115, 116, 117 | JUNEK, Dušan

117

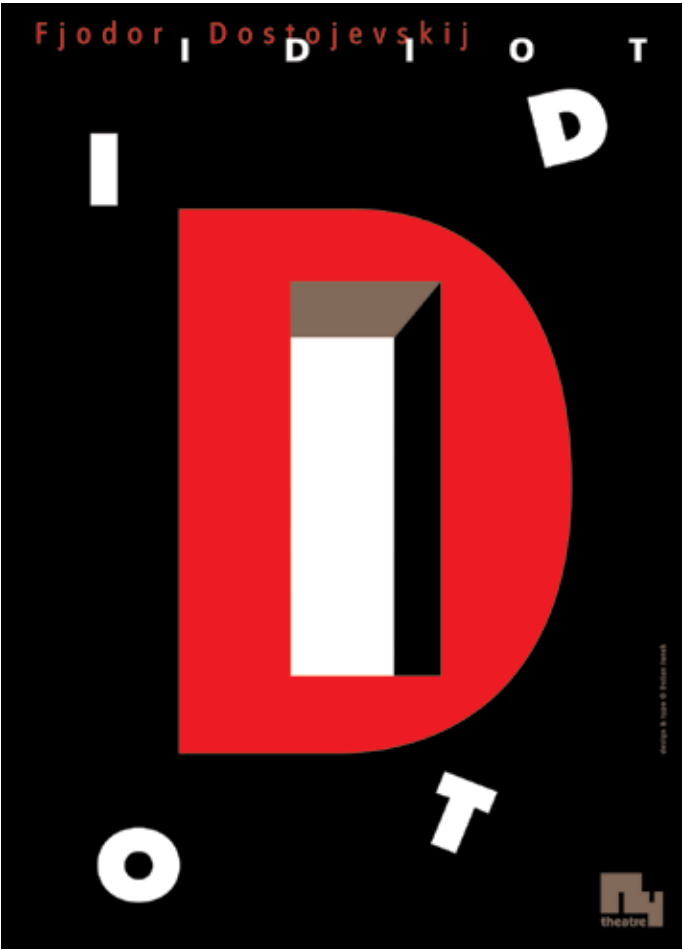

JUNEK, Dušan | 118, 119, 120

119

118
120

ROSTOKA, Vladislav

Rostoka a pozsonyi Képzőművészeti Akadémián festészetet és grafikát hallgatott, majd néhány éven át ugyanott tanárként is dolgozott. A régió egyik legjelentősebb tipográfusaként vált a nemzetközi plakátművészeti szcéna aktív tagjává. Szakkönyvei és publikációi meghatározó szerepet töltenek be a kortárs plakátművészet széleskörű elismertetésében, kollégái munkáinak felfedezésében és önzetlen népszerűsítésében. Munkáiban ötvözi a szabadkézi rajz intim jellegét és ösztönösségét a számítógépes tervezőgrafika szisztematikus, matematikailag megfogalmazható képleteivel. Ebből a kettősségből adódik, hogy plakátjain látszólag össze nem illő elemek találkoznak egymással. Alkotásai központi motívumaként általában a valóságot a fantasztkummal ötvöző képi toposzokat használ. A belőlük kiolvasható „mágikus realizmus” kissé excentrikus jellegét azonban mérnöki-technicista módon megtervezett, szigorú és kimért tipográfiával józanítja ki. Analitikus érdeklődéssel megfogalmazott, emblematus erejű műveire a francia szürrealizmus és art deco mellett a közép-kelet-európai képzőművészeti hagyományokból elsősorban a konstruktivista törekvések voltak hatással. Konceptuális útkeresésére jellemző művészetének egyik aforizmája szerint a plakáttervezőnek kevés eszközzel kell sokat mondania.

Rostoka vystudoval malířství a grafiku na bratislavské Vysoké škole výtvarných umění, kde později několik let působil jako pedagog. Jako jeden z nejvýznamnějších typografů regionu se stal i členem mezinárodní scény umění plakátu. Jeho odborné knihy a publikace sehrávají určující roli v prosazování uznání současného umění plakátu veřejností, v objevování a nezištné popularizaci tvorby kolegů. Ve svých pracích spojuje osobní intimní charakter a instinktivnost kreslení volnou rukou se systematickými, matematicky formulovatelnými vzorci možností počítačové grafiky. Touto dvojakostí je dáno, že se na jeho plakátech setkávají zdánlivě nekompatibilní prvky. V roli ústředního motivu děl zpravidla využívá obrazové toposy kombinující realitu s fantazií. Můžeme z nich vyčíst „magický realizmus” mírně excentrického rázu, kterému však dává střízlivější podobu inženýrským a technicistickým způsobem projektovanou přísnou a výraznou typografií. Jeho díla zformulována analytickým zájmem a vyzařující emblematickou silou byla kromě francouzského surrealismu a art deco ovlivněna středoa východoevropskými výtvarnými tradicemi, především konstruktivistickými a konkrétními snahami. Umělcovo konceptuální hledání cesty dobře charakterizuje jeden z aforismů jeho umění, podle kterého navrhovatel plakátu musí malým počtem prostředků hodně říct.

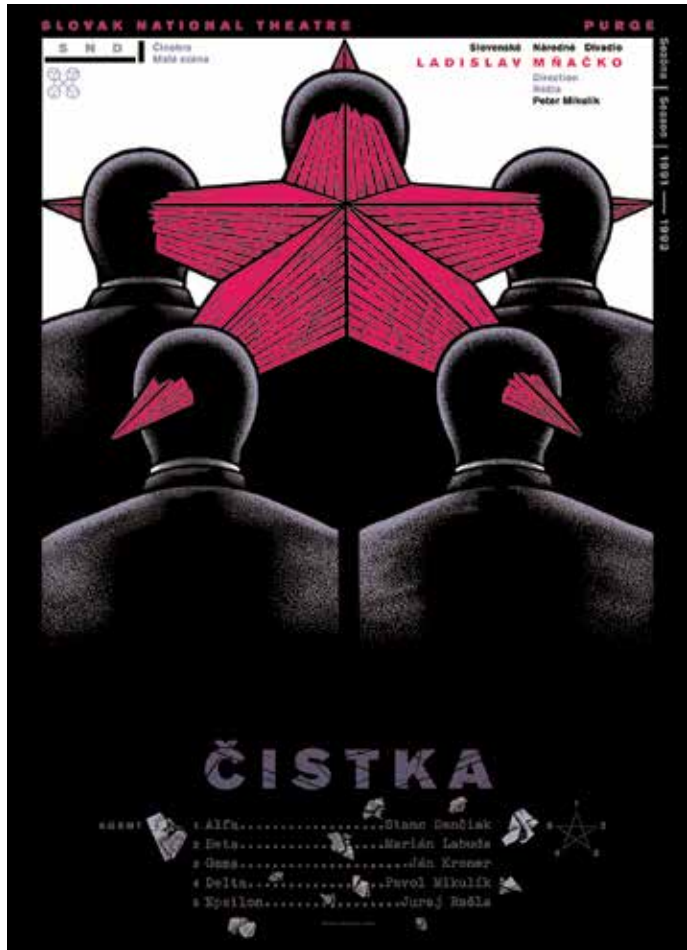
Studiował na kierunku grafiki i malarstwa w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Bratysławie, później pracował tam przez kilka lat jako wykładowca. Będąc aktywnym członkiem międzynarodowego środowiska twórców plakatu stał się Rostoka jednym z najznacniejszych typografów. Książki i artykuły jego autorstwa pełnią ważną rolę w szeroko pojętej popularyzacji współczesnej sztuki plakatu, służą też prezentowaniu i szlachetnemu propagowaniu dorobku kolegów. W swoich pracach łączy intymny charakter i instynktowność rysunku odręcznego z systematycznymi, dającymi się ująć w matematyczne wzory możliwościami komputerowego projektowania grafiki. Wskutek tej dwoistości na jego plakatach spotykają się pozornie nieprzystające do siebie elementy. Centralnym motywem jego prac jest na ogół jakiś obrazowy topos łączący rzeczywistość z fantastyką. Ale cokolwiek ekscentryczny charakter wyłaniającego się z tego „magicznego realizmu” nabiera stateczności dzięki zaprojektowanej w inżynierski, technicystyczny sposób surowej i wyważonej typografii. Na jego inspirowane skłonnością do analizy dzieła o emblematicznej sile obok francuskiego surrealizmu i art deco oddziaływały również wywodzące się przede wszystkim z tradycji środkowoeuropejskiej dążenia konstruktywistyczne i sztuki konkretności. Konceptualne poszukiwania dobrze charakteryzuje jeden z aforizmów artysty, który sądzi, że projektant plakatu musi umieć wiele powiedzieć uciekając się do niewielu środków.

Rostoka vyštudoval maliarstvo a grafiku na bratislavskej Vysokej škole výtvarných umení, kde neskôr niekoľko rokov pôsobil ako pedagóg. Ako jeden z najvýznamnejších typografa regiónu sa stal aj členom medzinárodnej scény umenia plagátu. Jeho odborné knihy a publikácie zohrávajú určujúcu rolu v presadzovaní uznania súčasného umenia plagátu verejnou, v objavovaní a nezištnej popularizácii tvorby kolegov. Vo svojich prácach spája osobný intímny charakter a inštinktivnosť kreslenia voľnou rukou so systematickými, matematicky formulovatelnými vzorcami možností počítačovej grafiky. Touto dvojakosťou je dané, že sa na jeho plagátoch stretávajú zdanlivo nekompatibilné prvky. V roli ústredného motívu svojich diel spravidla využíva obrazové toposy kombinujúce realitu s fantáziou. Dá sa z nich vyčítať „magický realizmus” trochu excentrického rázu, ktorému však dáva triezvejšiu podobu inžiniersko-technicistickým spôsobom projektovanou prísnou a výraznou typografiou. Jeho diela sformulované analytickým záujmom a vyžarujúce emblematickú silu boli popri francúzskom surrealizme a art deco ovplyvnené stredo- a východoeurópskymi výtvarnými tradíciami, predovšetkým konštruktivistickými a konkrétnymi snahami. Jeho konceptuálne hľadanie cesty dobre charakterizuje jeden z aforizmov jeho umenia, podľa ktorého navrhovateľ plagátu musí veľmi skromnými prostriedkami povedať veľmi veľa.

Rostoka, who studied painting and graphics at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava and then taught there for a few years. Rostoka became an active member of the international poster art scene as one of the most important typographers in the region. His textbooks and publications play a key role in the recognition of contemporary poster art, the discovery, and the selfless promotion of his colleagues' works. In his works, he combines the intimate character and instinct of freehand drawing with the systematic, mathematically describable formulas of computer graphic design. It is from this duality that seemingly mismatched elements meet on their posters. He generally uses pictorial topoi which combine reality with fantasy as the central motif of his creations. However, the somewhat eccentric nature of the "magical realism" that can be read from them is sobered up by a rigorous and measured typography designed in an engineering-technical way. In addition to French surrealism and art-deco, his works of emblematic power, formulated with analytical interest, were primarily influenced by constructivist and concrete aspirations from the fine art traditions of Central and Eastern Europe. One of the aphorisms of his art characteristic for his conceptual pathfinding is that the poster designer is supposed to say a lot with only a few tools.

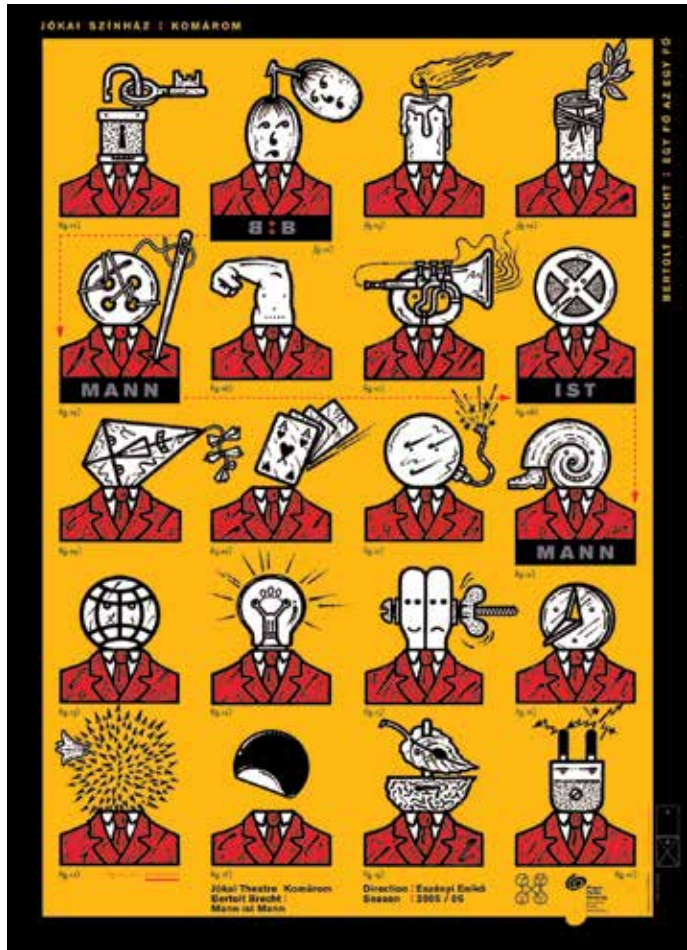
121
123

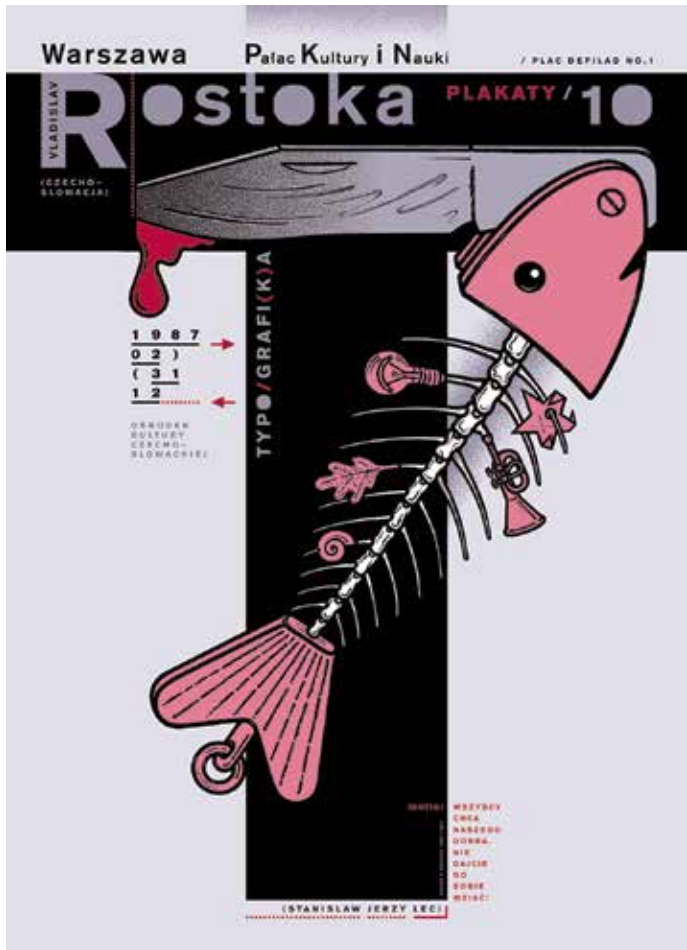
122

124

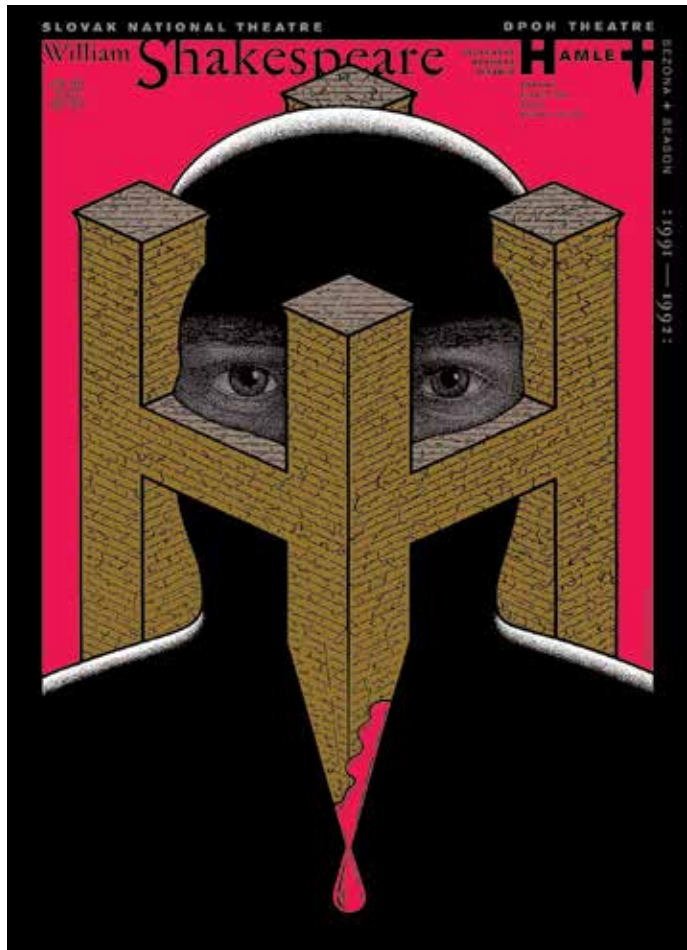

125
126

121, 122, 123 | ROSTOKA, Vladislav

ROSTOKA, Vladislav | 124, 125, 126

PoszTerra

PoszTerra

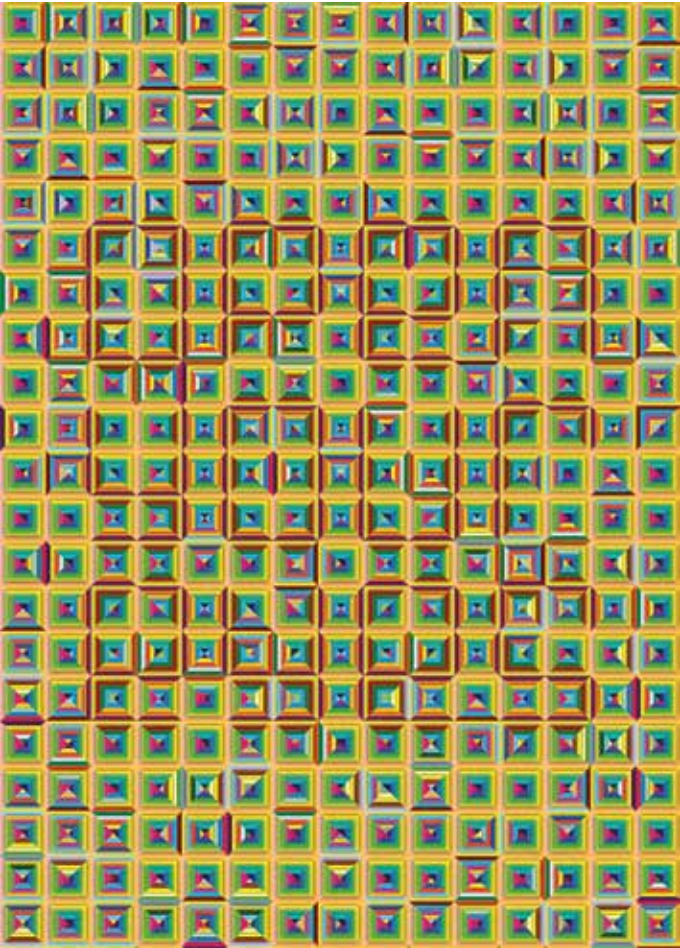

BABEJOVÁ, Ivana | TUKE | 127
FEK, Martin | TUKE | 128
FEK, Martin | TUKE | 129

130 | FRNIAK, Róbert | TUKE
131 | GLUVŇA, Martin | TUKE
132 | HAJŠO, Martin | TUKE

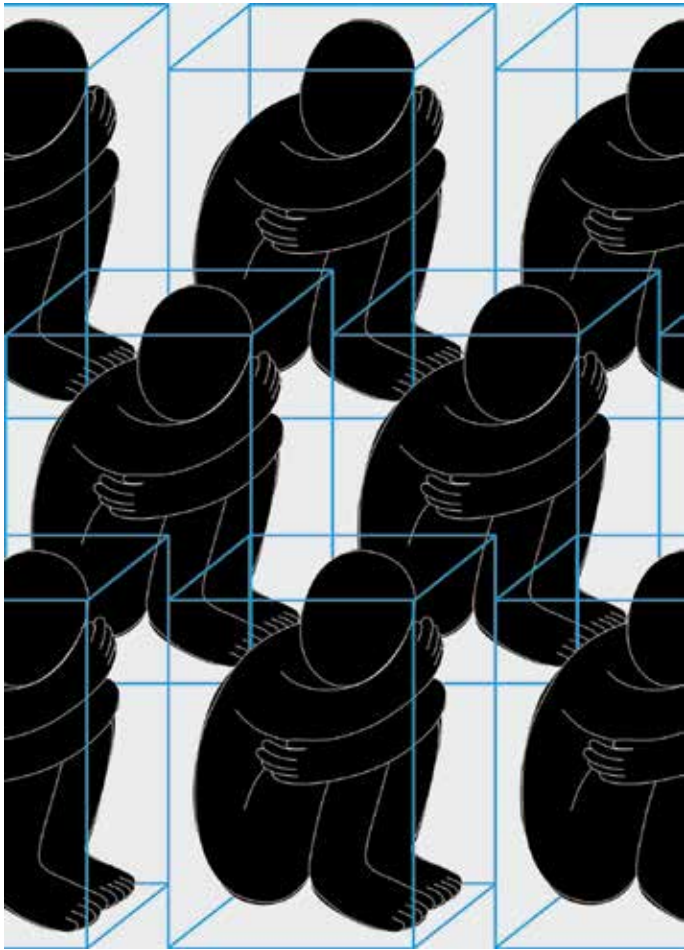
HAJŠO, Martin | TUKE | 133
HLAVÁČOVÁ, Diana | TUKE | 134
HLAVÁČOVÁ, Diana | TUKE | 135

133
135

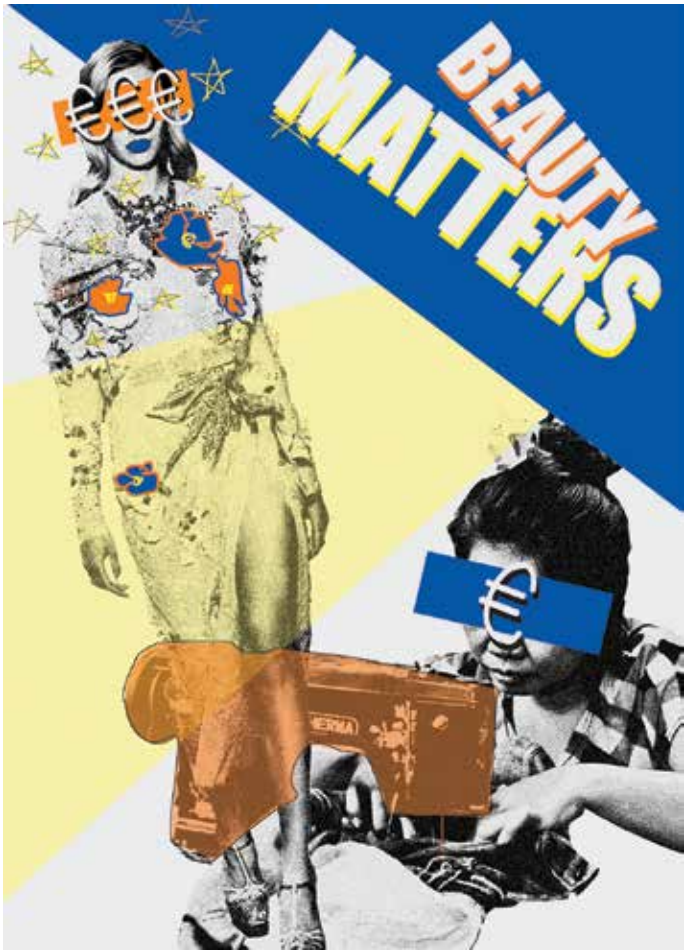
136
137

136 | JANEŠÍK, Richard | TUKE
137 | JENČURÁKOVÁ, Eva | TUKE
138 | JENČURÁKOVÁ, Eva | TUKE

134

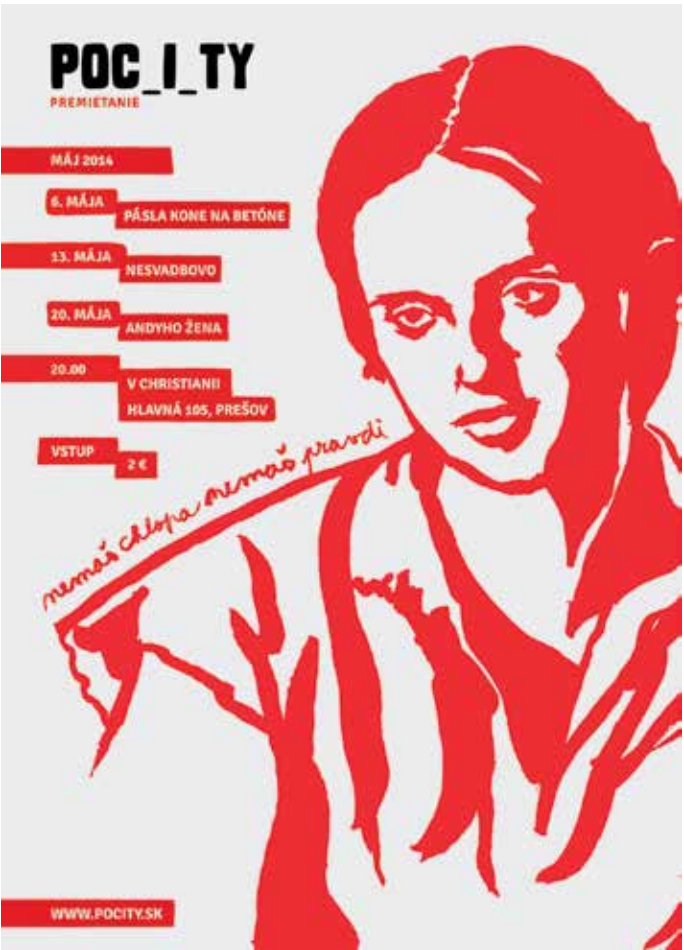
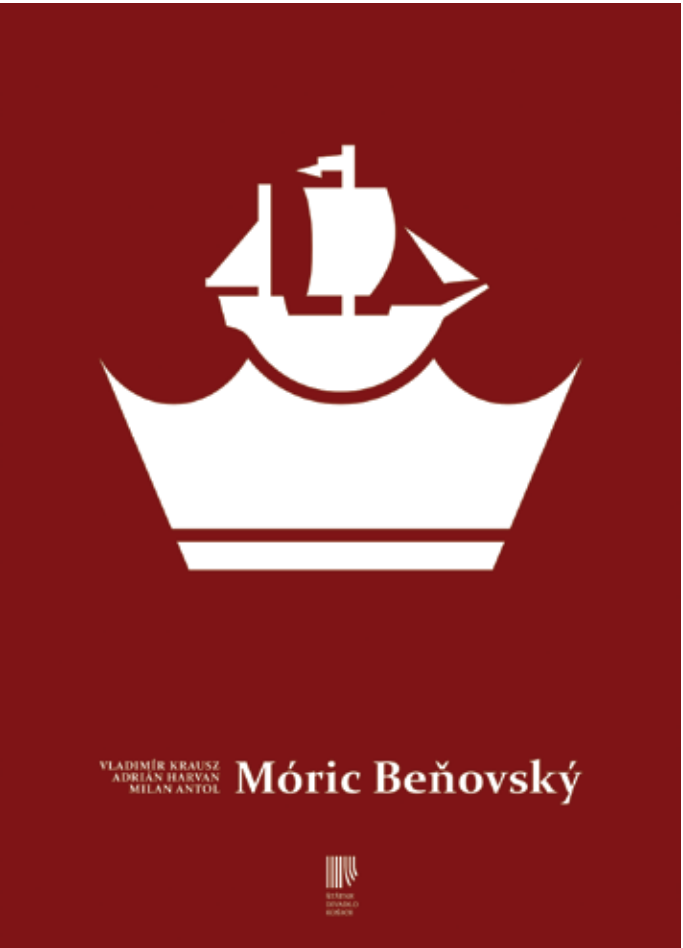

139
140

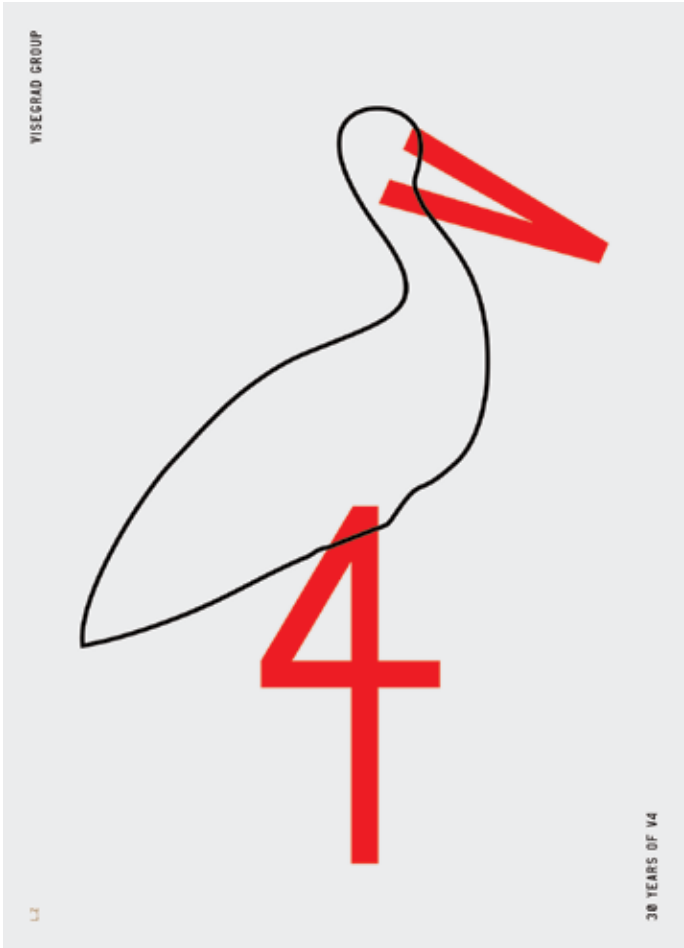
139 | KOVÁČOVÁ, Andrea | TUKE
140 | KOVÁČOVÁ, Andrea | TUKE
141 | MACÁKOVÁ, Ľudmila | TUKE

141

142
144

145
ZWOLAN, Łukasz | V4 poster competition, 1st place | 145
SZENK, Bruno | V4 poster competition, 2nd place | 146
SZATHMÁRY István | V4 poster competition, 3rd place | 147

146
147

Kiadta a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) 2021-ben
Published by the Hungarian Academy of Arts (HAA) in 2021

Felelős kiadó / *Publisher-in-chief:*

Vashegyi György,
az MMA elnöke / *President of the Hungarian Academy of Arts*

Kurátor / *Curator:*

Krzysztof Ducki

Írta / *Written by:*

Orosz Márton

Szerkesztette / *Edited by:*

Komlóssy Ágnes, Keszler Patrícia

Tervezte / *Designed by:*

Tóth Tamás

Angol fordítás / *English translation by:*

Spischák Dávid

Cseh fordítás / *Czech translation by:*

Eva Poláková

Lengyel fordítás / *Polish translation by:*

Teresa Worowska

Szlovák fordítás / *Slovak translation by:*

Dr. Bekő Szilvia

A szövegeket gondozta / *Proofread by:*

Marosi Edit

Nyomdai előkészítés / *Printed by:*

Seriart Nyomdaipari Stúdió Kft.

ISBN 978-615-6192-29-5